

Ikt. sz.: HOB-40/72-2/2015.

HOB-19/2015. sz. ülés
(HOB-31/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2015. szeptember 9-én, szerdán, 13 óra 07 perckor kezdődően
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5985. számú törvényjavaslat - (Rogán Antal, Dr. Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd István, Font Sándor, Dr. Völner Pál, Bánki Erik (Fidesz), Móring József Attila, Harrach Péter, Firtl Mátyás (KDNP) és Dr. Vas Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) - (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Az ülés lezárása</i>	42

Napirendi javaslat

1. Egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5985. szám)
(Rogán Antal, Dr. Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd István, Font Sándor, Dr. Völner Pál, Bánki Erik (Fidesz), Móring József Attila, Harrach Péter, Firtl Mátyás (KDNP) és Dr. Vas Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Tájékoztató a Keleti pályaudvaron kialakult helyzetről, a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő aktuális kérdésekről
(Zárt ülés)

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bíró Márk (Fidesz) Ágh Péternek (Fidesz)
Dr. Simon Miklós (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság munkatársa

Hozzászólók

Dr. Felkai László közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium)
Dr. Dankó István közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Balogh András József ezredes, főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Végh Zsuzsanna főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal)
Szelényi Zsuzsanna független országgyűlési képviselő

Jelenlévők

Tasnádi László rendészeti államtitkár (Belügyminisztérium)
Papp Károly r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány
Dr. Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a tisztelt bizottságot, a meghívottakat, a kormány képviselőit. A határozatképességet kell megállapítanunk. 6 személyes jelenlét és 2 helyettesítés van. Az egyik: Simon Miklóst Firtl Mátyás úr helyettesíti, Bíró Márkot pedig Vas Imre úr helyettesíti. Tehát így 6 személyes jelenlét és 2 képviselő mellett 8-an a bizottság határozatképes. *(Megérkezik az ülésre dr. Harangozó Tamás.)* Sőt, 9-en, mert itt van alelnök úr is, akit köszöntök.

A napirend elfogadása

Két napirendi javaslat van. Az egyik az egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő törvények módosítása. A másik pedig a tájékoztató a Keleti pályaudvaron kialakult helyzetről, a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő aktuális kérdésekről. A második napirend zárt ülés keretében kerül megtárgyalásra, de erről majd külön szavaznunk kell.

Most kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy elfogadja-e a napirendet. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

Tisztelt Bizottság! Szelényi Zsuzsa képviselőtársunk tanácskozási joggal az első napirendi pontnál szeretne részt venni, hogyha jól értem. Ez az, amiről nekünk dönteni kell.

Tisztelt Bizottság! Támogatjuk-e, hogy Szelényi Zsuzsa részt vehessen az első napirendi pontnál tanácskozási joggal? *(Szavazás.)* Egyhangú. Tehát köszöntöm, és akkor hozzászólhat, kérdezhet a képviselő asszony.

Egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5985. számú törvényjavaslat - (Rogán Antal, Dr. Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd István, Font Sándor, Dr. Völner Pál, Bánki Erik (Fidesz), Móring József Attila, Harrach Péter, Firtl Mátyás (KDNP) és Dr. Vas Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) - (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Köszöntöm Dankó István és Felkai László közigazgatási államtitkárokat, Végh Zsuzsannát, a BÁH főigazgató asszonyát, Tasnádi urat, a BM államtitkárát, kedves mindnyájukat, és megkezdjük a munkát.

Először a részletes vita első szakaszát nyitom meg, amelyben csak azt kell a bizottságnak megállapítani, hogy megfelel-e az előterjesztés a Házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Ezzel kapcsolatban akar-e a kormány képviselője valamit mondani? *(Nincs jelzés.)* A bizottságnak van-e kérdése vagy hozzászólása? Harangozó Tamás alelnök úré a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. A további részletes vitát is megelőzően, itt szeretnénk elmondani, mert itt is van a helye, hogy határozott meggyőződésünk, hogy ez a törvényjavaslat úgy, ahogy van, már az elfogadott felel törvénnyel összefüggésben is úgy alkotmányellenes, ahogy van. Tehát továbbra is azt állítjuk, hogy egy, az Alkotmányban, az Alaptörvényben világosan szabályozott, a rendkívüli időszakokra vonatkozó szabályozás, azon belül is egy nagyon világos és nagyon szigorú alkotmányos

szabályrendszerrel körülbástyázott szituáció, tudniillik a Magyar Honvédség belföldön történő, rendvédelmi feladatokra történő felhasználása, amit ma szükséghelyzetben lehet katonai, pontosabban tömeges zavargások esetén megtenni, további megszorítás már a honvédelmi törvényben van, hogy és akkor is csak abban az esetben, ha a magyar rendőrség és a magyar titkosszolgálatok képtelenek a magyar emberek biztonságát garantálni, tehát ekkor lehet a Magyar Honvédséget az Alkotmány szerint belső rendvédelmi feladatokra igénybe venni. Ezt nem lehet egy migrációs törvényben elfogadott, feles törvényben felállított kvázi rendkívüli jogrend részeként bevezetni.

Ez az Alkotmány megkerülése, kijátszása, vannak más kifejezések is rá, a jogász kollégák biztosan tudják, most csak azért nem fogom elmondani, mert nem kívánom elterelni a figyelmet ilyen jelzőkkel.

Ez egyszerűen tény, és ezért megítélésünk szerint ez a javaslat így, miután nem önmagában értelmezhető, hiszen a szabályok döntő többsége a migrációs válsághelyzetben bekövetkező különleges jogrend esetén ad felhatalmazást, miután maga ez a jogrend egy feles törvényben van, azt gondoljuk, hogy ez így elfogadhatatlan és alkotmányellenes.

Azt pedig, hogy a tartalma ennek a szabályozásnak milyen, nyilván majd a részletes vita során el fogjuk mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Természetesen Harangozó alelnök úr szavait úgy kell érteni, hogy ő az alkotmányellenességet vélelmezi, mert Magyarországon az alkotmányellenességet az Alkotmánybíróság állapítja meg múlt időben. Tehát azt, hogyha valami alkotmányellenes, azt kizárólag az Alkotmánybíróság tudja megállapítani. Mindenki más, aki nem az Alkotmánybíróság nevében nyilatkozik, az vélelmet fejez ki.

Tehát azt nem tudjuk most eldönteni, hogy vajon, Harangozó úrnak van-e igaza, vagy azoknak, például a Fidesz-frakciónak, akik azt mondják, hogy ez a vélelem nem jogos, nem megalapozott, ugyanis az Alaptörvény megengedi, hogy egyéb szabályozás a honvédségnek feladatokat adjon. Erre van is precedens, hiszen senki által nem kifogásoltan, és az Alkotmánybíróság előtt sem megtámadottan, például egészségügyi vészhelyzet esetén egyéb feladatokat lehet a honvédségnek adni, és az egy egészségügyi törvényben van meghatározva, ami egy feles törvény.

Ezért azt gondolom, hogy egészségügyi vészhelyzet esetén is lehetséges olyan helyzet, amiben adott esetben a honvédségnek személyekkel szembeni kényszerítő eszközöket kell alkalmazni. Például hogyha egy karantén van elrendelve, és abból ki akarnak törni az emberek, és azt önmagában a rendőrség nem tudja megakadályozni és a honvédség segítségnyújtását igénybe veszik, akkor ez elképzelhető.

Ezért azt gondolom, hogy ez egy vélelem, nem tartjuk ezt megalapozottnak, de természetesen hogyha majd az Alkotmánybíróság ebben állást foglal, azt mindenképpen elfogadjuk.

Van-e más, aki a vita első szakaszában szeretne szólni? Harangozó úrnak megadom a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Akkor csak az utóbbi részre, hogy ne maradjanak itt a fogalmak tisztázatlanok. Az, hogy az elnök úr szerint, amit én mondok, az egy vélelem, az szintén egy magánvélemény, de a bizottság hatásköre, hogy döntsön. Nyilván politikai többséggel dönteni fog. Tehát ennek a bizottságnak a feladata, hogy a Hárszabály szerint vizsgálja az Alkotmánynak való megfelelést. Ezért ülünk most itt, és ezért folytatjuk le ezt a vitát.

Kettő. Nem igaz, amit elnök úr állít, például a járványügyi szabályok hatályba lépésénél a Magyar Honvédségnek és a rendőrségnek egyébként konkrétan az a jogosítványa vagy kötelezettsége van, hogy a katonai és rendvédelmi egészségügyi intézményeit ebben a válsághelyzetben, a járványügyi intézkedések tekintetében bevonják a polgári egészségügyi intézmények közé, tehát hogy ezeket is felhasználhassák. Minden más esetben a kétharmados katasztrófavédelmi törvény esetén lévő veszélyhelyzetet kell elrendelni, hogy azokat el lehessen végezni, amit az elnök úr mondott.

Tehát ma megvan a magyar Alkotmányban minden egyes pont, hogy egy ilyen helyzetben mit kell csinálni.

Két alapvető különbség biztosan van: az egyik az, hogy láttuk például az árvíznél: a veszélyhelyzetet a kormány kihirdeti, majd a Magyar Országgyűlés elé 15 napon belül vissza kell hoznia, amelyik kétharmados többséggel eldönti, hogy a magyar kormány indokoltan vezette-e be ezt a veszélyhelyzetet, ahol egyébként a honvédséget is be lehet vetni, mint mondtam, csak nem fegyverrel.

Volt ilyen az elmúlt években, még mielőtt bárki pártpolitikai elfogultsággal kívánna illetni, akár a kormánypárt, vagy bárki más, én úgy emlékszem, hogy talán teljes összhangban fogadta el a parlament ennek a veszélyhelyzetnek a fenntartását. De mégiscsak az a kontroll ott van, hogyha ilyen eszközhöz nyúlunk, vagy a kormány ilyen eszközhöz nyúl, akkor a Magyar Országgyűlés kétharmados többsége meg tudja ítélni, hogy jó döntést hozott-e vagy nem, elsősorban persze a saját magyar állampolgáraink alapjogainak védelme érdekében.

Önök most ezt iktatják ki azzal, hogy az új feles törvényben felállított válsághelyzet bevezetését úgy bízzák a magyar kormányra, hogy gyakorlatilag 8 vagy 10 ember - most nem tudom, éppen hány miniszter van per' pillanat - eldönti, hogy fél éven keresztül ilyen válsághelyzet van, és fél éven keresztül Magyarországon a hadsereget fegyveresen be lehet vetni.

Plusz - és ezt muszáj még egyszer elmondanom itt, a sajtó nyilvánossága előtt is - ebben a törvényben nem az van, hogy a határ védelmére lehet a honvédséget felhasználni. Ebben a törvényben az van, hogy ahová a kormány területileg kihirdette ezt a válsághelyzetet, ami az ország bármely területe lehet - mondom még egyszer példaként: a múlt hét végi Keleti pályaudvaros balhé után akár Budapest területére is -, ott a Magyar Honvédség ezeket a tevékenységeket szintén végezheti. Én meg nem kívánom a magyar állampolgároknak, hogy Budapest területén felfegyverzett katonákat lásson, még rendőrfelügyelők mellett sem, mert amit itt tegnap a kijelölt miniszter úr elmondott, két hibát követhet el egy kormány: ha alulbecsüli a veszélyt, a másik pedig az, hogyha fölöslegesen manipulálja a saját népét a biztonság tekintetében, és fölöslegesen, szándékosan félelemben tartja a saját lakosságát. A mi megítélésünk szerint az, amit most önök leraktak az asztalra, ez az utóbbi eset.

ELNÖK: Kíván-e még valaki a vitában szólni? Mirkóczki Ádám, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hogy nagyon röviden reagáljak az elhangzottakra, abban mi is egyetértünk vagy mi is úgy láttuk, hogy a honvédség tényleges bevetéséhez szerintünk szükséges az Alaptörvény módosítása, ugyanakkor mi az MSZP-vel szemben nem dramatizáljuk túl, és azt nem gondolnánk, hogy bármilyen katona civil magyar állampolgárok sérelmére tevékenykedne. Szerintünk a kialakult helyzet bőven megfelel annak, hogy a rendőrség kapacitása nem elégséges, ezt látjuk nap mint nap, szükségesek az olyan változtatások, amelyek adott esetben a honvédséget is akár a határvédelemre, akár

határon belül, ha a helyzet úgy kívánja, a rend és a biztonság fenntartása érdekében be lehessen vetni.

Én csak arra hívnám fel a kormánypárti képviselők figyelmét, hogy ezt a jogi hercehurcát elkerülhettük volna, hogyha az Alaptörvényt két félmondattal vagy egy félmondattal módosítjuk, és akkor nincs az a fajta bizonytalanság, hogy össze-vissza, az egyik jogász így értelmezi, a másik úgy értelmezi.

Egy szó mint száz: a kialakult helyzetben szükséges a honvédség bevetése a mi álláspontunk szerint, és természetesen fogjuk támogatni - ahogy támogattuk is - a javaslatot, de én azt gondolom, hogy nem kellett volna megspórolni az Alaptörvény-módosítást ennek ellenére, és szerintem sokakat megnyugtathatott volna akár a honvédség keretén belül, akár a politikai pártok között.

Tehát sajnálom, hogy így alakult, de természetesen én azt nem feltételezem, hogy akár a magyar kormány, akár a magyar vezérkar itt magyar állampolgárok sérelmére szeretne bármit is elkövetni. A helyzet pedig sajnos, megkívánja azt, hogy így is lépjünk.

Én arra biztatok mindenkit, hogy most a kialakult helyzethez mértén szavazzon és döntsön mindenki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Vadai képviselőtársam!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Csatlakozni szeretnék Harangozó alelnök úrhoz, és felhívni a figyelmet arra, hogy egy alkotmányos bizonytalanság bizonytalan helyzetbe sodorja a Magyar Honvédséget. Ez pedig veszélyeztetni fogja a Magyar Honvédség alapvető feladatát, ami pedig Magyarország területi épségének és szuverenitásának védelme.

Az már csak egy mellékes kérdés, és ezt azért tegyük tisztába, hogy tegnap a bizottsági meghallgatáson a kijelölt, most már miniszter 3000-4000 katonáról beszélt egy időben a magyar határon, és én azt gondolom, hogy az az alapvető elvárás egyébként, ami megfogalmazódott, hogy Magyarországnak kezelnie kell ezt a menekültválságot valamilyen módon. Ezzel az eszközzel szembemegy azzal az alkotmányos követelménnyel, hogy Magyarországnak és Magyarország kormányának garantálnia kell a hadseregen keresztül a magyar szuverenitás védelmét.

Egy időben a Magyar Honvédség ennyi katonájának határon történő állomásoztatása, azon túlmenően, amit Harangozó alelnök úr elmondott, hogy szerintem egyszerűen elképesztő, hogy egyáltalán a gondolat az önök fejében előkerült, hogy a magyar sereget magyar földön vessék be, és mielőtt azt mondanák, hogy ez itt nem hadművelet meg semmi olyat nem csinálnak, meg nem ilyen csinálnak, nagyon világos katonai szakszavakat használnak itt az előterjesztésben, tehát ebben ne tévedjünk.

De a Magyar Honvédség egyrészt alkotmányos bizonytalanságban tartása szerintem egy óriási probléma, én ezt egy óriási problémának tartom. Jelen pillanatban még a Jobbik-frakció is, amelyik nyilván meg fogja szavazni az önök törvényjavaslatát, de világossá tette itt most a képviselő úr, hogy alkotmányos aggályok azért vannak, a többi ellenzéki párt - pontosabban az MSZP és a DK nevében tudok nyilatkozni - pedig amúgy is elutasítaná, de ebben a formában aztán végképp, még az önök Alaptörvényével is ellentétes a javaslat.

Arról nem is beszélve, hogy szerintem az az Alkotmányból és a honvédelmi törvényből fakadó kötelezettség, hogy a Magyar Honvédség legfőbb feladata az ország területi épségének és szuverenitásának - és itt a szuverenitást szeretném kiemelni - védelme, az szerintem egy ilyen akcióval alapvetően sérülni fog.

Én azt nagyon helytelennek tartom, hogyha a Magyar Országgyűlés többsége, akár egymaga a Fidesz, a Jobbikkal együtt olyan törvényt alkot, ami a Magyar Honvédség katonáit bizonytalanságban tartja. Az elmúlt napok amúgy sem tettek jót a hadseregnek, ez a huzavona azzal, hogy most ki a politikai vezető és mit csinál ott, az önmagában problémát okoz. Éppen ezért azt gondolom, hogy ezt a javaslatot teljes mértékben vissza kell vonni. Ne is kezdjük el tárgyalni a módosító javaslatokat, és hogyha önök tényleg megoldást szeretnének egyébként erre az egész Európát érintő problémára, akkor kezdjünk el normálisan beszélgetni, mert az nem beszélgetés, hogy beterjesztenek egy javaslatot, azt mondják, hogy mi, akik ezzel nem értünk egyet, mi csúnya, ronda hazaárulók vagyunk, aztán olvasok itt egyébként egy bizottsági módosító javaslatot, az eredeti javaslatot, hogy a rendőrség házkutatási parancs nélkül bemehessen magánlakásba, most azt kiveszik a csomagból. Teljes összevisszaság van, arról nem is beszélve, hogy ön, elnök úr, tegnap azt nyilatkozta, hogy miattunk késik mindenféle törvényjavaslat vitája meg az előterjesztése. Tessenek többször a parlamentbe jönni, tessenek többször ülésezni, tessenek komolyan venni a parlamentet. Folytassunk ott érdemi vitát, ebben az ügyben is lehetett volna, még előzetes egyeztetés is lehetett volna, hogy hogyan oldjuk meg közösen ezt a problémát. De láthatóan önök csak az erő eszközét akarják alkalmazni, miközben ha van valami, amivel a lehető legrosszabbat teszik egyébként a már ott lévő, hatalmas munkát végző rendőrökkel és majd az odatelepítendő katonákkal, az éppen ez az alkotmányjogi bizonytalanság.

Én azt gondolom, hogy azt is világossá kell tenni a törvényjavaslat és az alkotmányosság szempontjából, hogy nem igaz, amit önök mondanak, hogy a Magyar Honvédség katonái nem használhatnak fegyvert. A törvényjavaslat feketén-fehéren arról szól, hogy a Magyar Honvédség katonái lőfegyverhasználattal látják el ezt a feladatukat. A magyar Alaptörvény értelmében elég világosan rögzítésre került az, hogy mik azok a pontok, amikor egyébként a Magyar Honvédség lőfegyverrel látja el a szolgálatát. Ha Magyarországot fegyveres támadás éri, ha Magyarországon polgárháború alakul ki vagy EU-s és NATO-s kötelezettségünk van erre.

Jelen pillanatban egyik eset sem áll fenn. Az pedig, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, ez jelen pillanatban egy értelmezhetetlen fogalom, és csatlakoznék Harangozó alelnök úrnak ahhoz a mondásához, hogy ez nem pusztán határvédelmet jelent. Olyan, hogy a Magyar Honvédség közreműködik, ilyen nincsen. Közreműködni tudják, a televízióban a stábok szoktak, ott van ilyen, hogy közreműködő. A Magyar Honvédség feladatait nagyon világosan rögzíteni kell, és nemcsak azért, mert lőfegyvert használhat, hanem azért, mert haditechnikai eszközökkel is levonulhat a határra, aminek aztán már nemcsak belpolitikai, hanem nagyon súlyos külpolitikai következményei is lehetnek.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy ezt az egész csomagot így, ahogy van, amit önök benyújtottak, ezt vonják vissza, kezdjünk el egy értelmes párbeszédet arról, hogy hogyan lehetne ebben az ügyben valódi alkotmányos alapon megoldást találni. És illő tisztelettel szeretnék mindenkit megkérni, hogy a jelenlegi magyar Alkotmánybíróságot - és akkor ez nyilván az én vélelmem és az én véleményem - semmiképpen se tekintsük már - hogy mondjam - a független, pártpolitikamentes Alkotmánybíróságnak. Minden egyes ember, aki ott ül, szinte kivétel nélkül az önök embere. Vagy önökkel barátságban van, vagy önöknek ügyvédje volt, olyan is van közöttük, aki velem szemben a Fideszt képviselte.

Tehát ne mondjuk már azt tényleg, hogy ez egy független Alkotmánybíróság, mert nem az. Az alkotmányosság talajához kell egy közmegegyezés, ha máshol nem, akkor itt, a Magyar Parlamentben. Azt gondolom, hogy a Jobbik és a Fidesz a legkevésbé sem fedi le a magyar polgárok alkotmányos sokaságát, úgyhogy még

egyszer az lenne a javaslatom, hogy ezt vonják vissza, és kezdjünk el egy értelmes, érdemi párbeszédet arról, hogy hogyan oldjuk meg ezt az egyébként meglévő problémát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Firtl Mátyás alelnök úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hallva a két véleményt és én örömmel veszem, hogy közöttünk van rendőrfőkapitány úr, én a tegnapi bizottsági ülésen is elmondtam, hogy a schengeni határ bevezetése alkalmával Ausztria nem ilyen válsághelyzetben, nem ilyen migrációs nyomás alkalmával, ugyanúgy az osztrák hadsereget vetette be a magyar határ védelmében, a magyar zöld határon való átjutásnak a szűrésére.

Ezzel kapcsolatban pedig azt megállapítani, hogy most nincs probléma ebben az országban, hát azt tudom mondani, hogy helyzet van. Helyzet van, és ezért amit a Jobbik képviselője is mondott, valóban azt kell mérlegelni, hogy ebben a helyzetben felül tudunk-e emelkedni azon a kérdéskörön, hogy ki, milyen módon próbálja alkotmányossági vizsgálat alá tenni ezt a törvényjavaslatot. Ennek a lényege az, hogy ezt a migrációs nyomást valamilyen úton-módon meg tudjuk állítani, oly módon, hogy egyébként pedig feleljünk meg az európai uniós elvárásoknak a schengeni egyezményeknek a betartására. Ez folyik jelen pillanatban, és az is látható, hogy nagy nehézségek árán.

Az előttem szóló képviselő asszony azt mondja, hogy a rendőrség hatalmas nyomás alatt van. Így van, a rendőrség hatalmas nyomás alatt van, a rendőrségnek meg kell adni a honvédségen keresztül azt a támogatást, hogy a feladatát megfelelő módon el tudja végezni.

Azt is szeretném elmondani, amit itt a fegyverhasználatról mondtak - és egyetértek Mirkóczki képviselőtársammal -, én nem gondolom azt, hogy magyar emberek ellen fogja használni a fegyverét, ha véletlenül valami történne. De szeretném elmondani, hogy ezek az osztrák katonák ugyanolyan amerikai gépkarabéllyal teljesítettek szolgálatot, talán három és fél éven keresztül az osztrák határon. Nekünk ott naponta ezzel szembesülni kellett.

Az, hogy képviselő asszony itt bizonytalanságról beszél, hát, a bizonytalanságba önök helyezik már egyrészt a honvédséget, egyrészt a lakosságot, amikor próbálják ezt ilyen irányba elterelni. Ez nem járja.

Azt kell tudni, hogy ennek a helyzetnek meg kell tudnunk felelni valamilyen módon, ehhez pedig szükséges, hogy a honvédségnek az alkalmazása megtörténjen.

Az sem igaz egyébként, amit a médián keresztül sugallnak, hogy a Bevándorlási Hivatal nem képes intézni, nem intézi. Mai hír, hogy 164 ezer embert már regisztráltak, a rendőrség 171-nél tart. (*Mirkóczki Ádám: Ez a baj.*) Akkor hol, miről beszélünk? Miért szítjuk azt, hogy nem tud megfelelni a magyar állam a feladatainak? A magyar állam igyekszik megfelelni a feladatainak, és tegnap is elmondtam, most már mai hír, tisztelt képviselőtársaim - és a média előtt is mondom -, ebben a nagy migrációs nyomásban Magyarország rendkívüli támogatásként mennyit kapott? 4 millió eurót. Mennyit kapott Ausztria, aki a Railjet vonatot átereszi? 5 milliót.

Ez a probléma olyan, hogy ebben kellene összefogni, tisztelt képviselő asszony, hogy ezt kellene hangoztatni, hogy az Európai Unió miért játssza ezt a kétszínű politikát velünk szemben.

A másik része, amikor a tűzparancsról volt szó. Tisztelettel jelentem, hogy '89-ig a magyar határon tűzparancs volt, még akkor is, amikor Horn Gyula átvágta a kerítést, még utána is. Nincs tűzparancs. Ki lett mondva mindenki által. Semmilyen

tűzparancs nincs. Akkor nem tudom, miért próbáljuk ezt állandóan sulykolni a médián keresztül, hogy tűzparancs van.

Úgyhogy tessenek arra helyezkedni és azt megmagyarázni, hogy hogyan lehet kezelni ezt a helyzetet. Nem úgy, hogy majd vonjuk vissza, aztán elkezdünk tárgyalgatni. Na, ezt csinálja az Európai Unió évek óta. Ezt csinálja az Európai Unió, hogy vonjuk vissza, beszéljünk róla, így beszéljük meg, úgy beszéljük meg, ezt tesszük, azt tesszük, csak egy jottányit nem haladtunk előre az elmúlt időszakban.

Erre szerettem volna felhívni a figyelmet, azzal együtt, hogy lehetett volna másként, de most ez a helyzet kialakult, ezt a helyzetet kell tudnunk kezelni, és ebben valóban arra van szükség, hogy a Magyar Parlamentben jelen lévő képviselők a legnagyobb felelősséggel tudják, hogy mi most az érdeke ennek az országnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szelényi képviselőtársam!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót, és köszönöm, hogy hozzászólhatok a Honvédelmi bizottság ülésén ehhez a törvényjavaslathoz.

Egyetértek azokkal, akik úgy gondolják, hogy teljes mértékben alkotmányellenes ez a felvetés. Nem is mondanám el részletesen, hogy miért, mert azt gondolom, hogy nagyon sok minden elhangzott e tekintetben. Nyilvánvaló, hogy a honvédségnek Magyarországon az a feladata az Alaptörvény szerint, hogy a határokat védje, és Magyarország függetlenségét megtartsa, illetve ezek mellett számos más mellékes feladatban, többek között katasztrófa-elhárításban segítkezzen.

A tömeges bevándorlók jövetele nem veszélyezteti Magyarország szuverenitását, és nem katasztrófa-helyzet abban az értelemben, hogy a honvédségnek be kellene szállnia. Tehát úgy gondolom, hogy ez mindenképpen egy alkotmányellenes felvetés.

Abból is következik ez az észrevételem, hogy ez a most tárgyalt törvény egy törvénycsomagnak a része, és ennek a törvénycsomagnak az a vélelmezése, hogy azok az emberek, akik Magyarországra jönnek menedékkérőként vagy bevándorlóként, azok bűnözők. Ez áthatja ennek az egész mostani törvénycsomagnak a szellemét, és azt az eljárási módot, amelyet a magyar kormány kitalált és meg akar valósítani a következő hónapokban.

Én úgy gondolom, hogy Magyarország egy civilizált ország, és egy civilizált ország civilizált megoldásokat alkalmaz akkor, amikor valamilyen jelentős problémával néz szembe. Senki nem mondta, azt gondolom, sem itt, sem a korábbi időszakban, hogy nem egy jelentős kihívás Magyarország számára az, amivel az elmúlt hónapokban a határokon szembe kell nézni. Én magam számos alkalommal voltam, többek között tegnap is Röszkén, a határvidékeken számos menekülttábor végiglátogattam, elég pontos fogalmam van arról, hogy mi a helyzet. De aki veszi a fáradságot és elmegy, az is rögtön tudhatja, hogy azok az emberek, akikről beszélünk, akik a migrációs nyomást Magyarországra képezik, azok nem bűnözők, hanem azok túlnyomó része nagyon komoly problémával küzdő ember.

Ezt egyébként ország-világ már megállapította, teljesen nyilvánvaló, hogy egy globális probléma az, amiről beszélünk, és amikor ilyen viták zajlanak a magyar parlamentben, az tulajdonképpen lehetetlenné teszi azt, hogy az Európát érintő migrációs vitát ésszerű keretek között lehessen megvitatni, hiszen olyan feltételezésekkel élünk a menedékkérőkkel szemben, ami nem felel meg a valóságnak.

Azt gondolom, hogy ezek nagyon fontos szempontok. Az, hogy ezt a törvénycsomagot a kormány benyújtotta, abból egyértelműen az a politikai szándék látszik, hogy Magyarországról a migrációs hullámot a kormányzat elterelje,

tulajdonképpen elzavarja a határok felől ezeket az embereket, elrettentse. Nyilvánvaló, hogy mivel ez egy Magyarországon messze túlmutató probléma, ezzel ez a probléma egyáltalán nem, nemhogy nem oldható meg, de nem is kezelhető.

Ezért én azt gondolom, hogy a kormánynak sokkal ésszerűbb, és az európai uniós tagországokkal, különösképpen azokkal, akik hozzánk hasonló perifériahelyzetben vannak és azonos problémákkal küzdenek, már sokkal régebben közös elvárásokat és javaslatokat kellett volna tenni az Unió intézményeinek. Ez nyilvánvalóan nem történt meg, nem tudok arról, hogy a magyar kormány az elmúlt hónapokban olyan javaslatokkal élt volna uniós fórumon, ami ne azt szolgálta volna, hogy Magyarország kapjon extra segítséget, hanem egy közös megoldási javaslatot terjesztett volna elő.

Egyébként Firtl Mátyás úr felvetésére: tudjuk, hogy a 2014-es, tehát a tavalyi évben 5 milliárd forintnyi támogatást kapott Magyarország az Európai Uniótól részben a BÁH, részben az ORFK, részben más intézmények, azt nem tudjuk, hogy mennyit kért az idén. Én nagyon kíváncsi lennék arra, hogy kiderüljön, hogy igazából mennyit kértünk, mert nekem az a benyomásom - és ez a javaslat is azt feltételezti -, hogy itt a magyar kormány egyedül akarja ezt a problémát megoldani, és hosszú ideig nem fordult az uniós intézményekhez segítségért. Akkor, amikor a schengeni határt őrizzük, akkor nyilvánvaló, hogy az európai uniós együttműködés részeként tevékenykedik Magyarország a megfelelő módszerekkel.

Tehát azt gondolom, hogy itt nagyon súlyos hiányosságok merültek fel, most pedig a kormány olyan helyzetben van, hogy valóban nem tudja megoldani a problémát egyedül, hanem most kiabál az Európai Unióhoz segítségért.

Én azt gondolom, hogy a látogatásaim is azt erősítették meg, többek között tegnap, hogy az ORFK és a BÁH helyszínen lévő vezetői, munkatársai a lehetőségeik maximumát nyújtják, de nincsen megfelelő információjuk, hogy mi a teendő, nem kapnak elég, megfelelő utasítást. Szerintem ez kormányzati probléma, és főképpen elképzelésük sincsen, hogy a keddi naptól kezdve mit kell majd tenniük.

Ilyen módon nekiállni egy rendpárti törvénycsomag megvalósításának, azt gondolom, hogy elképesztő felelőtlenség, és méltatlan helyzet azokkal az emberekkel, akiknek ezt a feladatot végre kell majd hajtani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr, a nagyvonalúságát külön. Nekem két kérdésem lenne, még mielőtt akkor nyilván szavazni fogunk erről, merthogy kell.

Az egyik az akár elnök úrnak is szólhatna, hogy ha itt egy nagy jogi bizonytalanság van, és ön is azt mondja, hogy egy vélelem, amit mi mondunk, amit az Alkotmánybíróságon meg lehet dönteni, akkor például a katonák elé a Honvédelmi Minisztérium, a rendőrök elé a Belügyminisztérium a következő hónapok feladatellátása tekintetében mégis hogy fog kiállni? Hogy gyerekek, lehet, hogy három hónap múlva ki fogják mondani, hogy alkotmányellenes volt, amit eddig csináltak?

Tehát ez, amit most az elnök úr elmondott, pontosan ez a megdönthető vélelem az, amit mi itt csinálunk, na, ez okozza az igazi bizonytalanságot, nem az, hogy mi ezt szóba merjük hozni, mert maga elnök úr is azt mondta, hogy egyébként is így van, az Alkotmánybíróság ezt a törvényt elkaszállhatja. Közben meg rohangásznak majd a katonák fel és alá az országban fegyverrel, és megpróbálnak olyan parancsokat végrehajtani, amiről nem biztosak ők sem abban, hogy törvényesek.

Ez a kormány felelőssége, illetve annak a Fidesz-frakciónak, bocsánat, mert nem a kormány nyújtotta be ezt a remek javaslatot, hanem Rogán Antal és baráti köre, nem tudom pontosan fejből, bocsánat, hogy kik voltak. Az ő felelőségük lesz.

Kettő. Én a Belügyminisztérium jelen lévő államtitkárát és az országos rendőrfőkapitányt, de Végh Zsuzsa főigazgató asszonyt is szívesen meghallgatnám, hogy mondják akkor most ki, hogy a Belügyminisztérium kéri, mert képtelen tartani, képtelen végrehajtani az Alkotmányban neki előírt feladatát, nem tudja megvédeni Magyarország határait, nem tudja Magyarország közbiztonságát fenntartani, mert elfogytak a rendőrök, a BÁH-osok, a katasztrófavédelem is. Mindent bedobott, amit be lehet, és kéri könyörögve, hogy a rendőrség mellett egy katona is álljon a következő időszakban, és a Magyar Honvédség segítse ki őket, mert a Belügyminisztériumnak megállt a tudománya és feladta. Mert ez a javaslat erről szól. Legyen kedves megerősíteni, államtitkár úr, hogy önök kérik azt, hogy a Magyar Honvédség szálljon be a határ védelmébe és a magyar belföldi rend fenntartásába, mert önök nem tudják ezt garantálni.

Egyetlenegy tapasztalatom van egyébként lent tegnapról, ami itt elhangzott, sok mindenben így van. Azért én tegnap csak vidéki csapaterős századokat láttam ott, főkapitány úr. A Készenléti Rendőrség egyetlenegy alakulatát nem láttam az úgynevezett gyűjtőpontnál, ami semmi más, minthogy emberek összeterelése egy búzatábla közepén. Ezek a vidéki csapaterős századok, hogyha az emberek vagy az átlag választó pontosan nem tudja, ezek olyan rendőrök, akiket önök elhoznak most a napi feladatuk teljesítésétől. Ezek autópálya-rendőrök, járőrök, három megyének a kollégái ma nem teljesítenek szolgálatot, vagy tegnap éppen Heves és most nem mondom végig, hogy melyik megye munkatársai voltak ott, miközben a Készenléti Rendőrség 5 ezer fős állománya, amit meg azért tartunk - már nem mi, hanem az állam -, hogy Készenléti Rendőrség néven ilyenkor bevethető legyen, nem voltak ott.

Én nem tudom az okát, de hogy ez szintén nem normális, az biztos, és az sem, hogy összesen három századot lehet más megyékből odavonni egy pontra, ahol szintén valóban tájékozódunk, hogy igen, a 160-valahány ezerből 147 ezer azon az 50 kilométeren jön be, és nem látjuk ennek ott az infrastrukturális vagy bármilyen más megoldását.

Szóval azt szeretném kérdezni a Belügyminisztériumtól, hogy ők valóban kimondják-e azt, hogy szükség van a Magyar Honvédség fegyveres bevetésére, mert ők nem tudják a továbbiakban garantálni a magyar állampolgárok biztonságát és a magyar határok biztonságát, mert akkor még a végén mi is átértékeljük a hozzáállásunkat. Csak akkor is az a baj, hölgyek, urak, hogy ma is van erre jogi megoldás, ki kell hirdetni a veszélyhelyzetet, vagy - és ezzel szeretném befejezni - a vezérszónoklatom végén én is világossá tettem az Országgyűlésben, hogy ha épkézláb európai jogállami megoldást akarnak, akkor itt vagyunk mi is. Nem muszáj ebbe az irányba menni, akár Alaptörvény-módosításhoz is biztosítjuk a szavazatot, de valahogy abban a megoldási javaslatban, amit Vadai képviselőtársam is mondott, nem úgy, hogy ideraknak egy törvényjavaslatot, hogy vagy támogatom vagy hazaáruló vagy, mert ez nem nemzeti konszenzus, hanem ez zsarolás és fenyegetés. Hanem az úgy kezdődik, hogy leülünk, a zárt ülésen, ami most fog először megtörténni január óta, elmondják nekünk, hogy mi a valódi probléma, mik a megoldási javaslatok, és ezek közül megtaláljuk azokat, amiket egyébként többséggel a Magyar Országgyűlésben lehet támogatni.

Szerintem ez a nemzeti konszenzus, de biztos, hogy én élek a Marson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Csak szeretném a pontosság kedvéért rögzíteni, hogy Harangozó alelnök urat megcsalja az emlékezete. A Honvédelmi bizottság többször zárt ülésen tárgyalta mind a menekültekkel, mind pedig az adott nemzetbiztonsági kockázatokkal kapcsolatos kérdéseket, tehát nem ez az első, és biztos, hogy nem is az utolsó. *(Dr. Harangozó Tamás: Januárban.)*

Nyilván hasznos, hogyha adott esetben a nyilvánosság is tudja, hogy amit az alkotmányellenesség és a jogbizonytalanság kapcsán mondott az alelnök úr, azzal a helyzet a következő. Nincsen semmifajta jogbizonytalanság, hiszen a magyar jogrend kitűnően és rendszeresen kezeli azt a helyzetet, hogyha egy törvényt a parlament elfogad - a szocialista frakció is, amikor ők kormányoztak, megszavazott vagy hatvanvalahány, később alkotmányellenesnek bizonyuló törvényt -, kihirdeti és hatályba lép, és az államigazgatási szervek elkezdik alkalmazni. Van egy teljesen beállt és normális rendje annak, hogy mi van akkor, hogyha később az Alkotmánybíróság ezt a törvényt alaptörvény-ellenesnek minősíti. Attól függ, hogy visszamenőleges hatállyal minősíti-e alkotmányellenesnek, arra is van utasítás, hogy akkor egyébként, hogyha vissza lehet állítani az eredeti állapotot, akkor vissza kell, ha nem, akkor ott milyen eljárásrend van. Az Alkotmánybíróság feladatát ad ilyenkor a törvényhozásnak, és ha az Alkotmánybíróság döntésétől alkotmányellenes, akkor hogyan kell alkalmazni azokat a szakaszokat adott esetben egy törvényben, amelyik nem alkotmányellenes, más szakaszait, amelyeket alkotmányellenesnek tart, azt hogy nem lehet alkalmazni. Sőt, már arra is volt példa, hogy adott esetben a demokrácia alapműködését érintő törvény több mint 20 éven keresztül alkotmányellenes volt, mégsem kérdőjelezte meg soha senki a demokrácia és a kormányzás jogalapját. Hiszen tudjuk, hogy a '90-es évek legelején az Alkotmánybíróság egy határozatában kimondta, hogy az egyéni országgyűlési választókerületeknek arányosnak kell lenniük, és amikor ez a határozat megszületett, kötelezte a törvényhozást arra, hogy arányosítsa az egyéni választókerületeket. Erre egyébként a következő 20 évben nem került sor. Ez egy mulasztásos alkotmányértés volt. Ezért a regnáló választójogi törvény alapján megtartott országgyűlési választások ilyen értelemben nem voltak teljesen alkotmányszerűek, mégsem kérdőjelezte meg soha senki egyébként, hogy adott esetben az adott parlamenti többség az vajon, legitim vagy nem legitim.

Számtalan ilyen problémával megküzdött a magyar jogrendszer. Bizonyítja egyébként azt, hogy mennyire nincsen jogbizonytalanság a Magyar Köztársaság működésében, az az, hogy számtalan ilyen helyzetet tudott kezelni. Ezért természetesen olyan törvény, aminek az alkotmányellenességét nem lehet vélelmezni, egyáltalán nincs az Alaptörvényen kívül, mert az világos, hogy az Alaptörvény nem lehet alkotmányellenes, azaz az Alaptörvény alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság sem vizsgálhatja. De minden más esetben az egy teljesen legitim joga bárkinek, hogy vitassa egy jogszabálynak az alkotmányosságát, akármi van benne egyébként, még akkor is vitathatja amúgy, hogyha teljesen nyilvánvalóan alkotmányos az adott jogszabály. Tehát azért, mert valaki vélelmez egy alkotmányellenességet, ettől aztán semmilyen jogbizonytalanság nem keletkezik.

Teljesen nyilvános az az adat, hogy a kormány mennyit kért a rendkívüli helyzetnek a kezelésére, 8 millió eurót az Európai Uniótól. Ezt most augusztus közepén kértük. A korábbi időszakban pedig arra hívtuk fel az Európai Unió figyelmét, hogy egyáltalán ismerje el, hogy Magyarország éppúgy frontország, mint Olaszország vagy Görögország, mert ennek az elismerésnek a híján egyébként nem kérhetünk pénzt, mert teljesen nyilvánvaló, hogy Észtország nem kérhet pénzt arra való hivatkozással, hogy az Európai Unióban rendkívüli bevándorlási válság van, mert konkrétan Észtországban meg nincsen.

Tehát az is nagy eredmény, és mutatja az Európai Unió hihetetlen lassúságát, hogy hónapokba tellett az, míg realizálták, hogy Magyarországon számszerűen a második legtöbb menekült érkezik az Európai Unió területére, fajlagosan pedig akár lélekszámra, akár GDP-nagyságra, akár területre vetítve abszolút elsők vagyunk. De ezt hónapokig érzékelt az Európai Unió, míg aztán a végén leesett neki a tantusz.

Ehhez képest egyébként az Európa Tanács tavaszi ülésén a magyar miniszterelnök már mindenféle javaslatot tett azzal kapcsolatban (*Dr. Vadai Ágnes: Európai Tanács! Segítetek.*) A Miniszterelnökök Tanácsa, igen, azt úgy is használják, hogy Európa Tanács, meg Európai Tanács, attól függően, hogy egyébként... (*Dr. Vadai Ágnes: Nem éppen.*)

A magyar miniszterelnök számtalan javaslatot tett, onnantól kezdve, hogy újra kell gondolni a teljes bevándorlás-politikát, merthogy az egyébként az Európai Uniónak amúgy hivatalosan nincsen is, csak menekültpolitikája van, sajnos, valóban, Magyarország ezt a helyzetet megoldani egyáltalán nem tudja. Kezelen tudja, mi sem a megoldásról beszélünk, mert a megoldást az Európai Unió politikájának a megváltoztatása hozhatja el, hiszen ez is számtalanszor elhangzott: ezek az illegális határátlépők, a bevándorolni szándékozók nem fogynak el. Tehát hogyha valaki azt gondolja, hogy előbb-utóbb elfogynak, téved. Abban az értelemben nem fogynak el, hogy azon a területen, ahonnan egyébként ezek az emberek jönnek, olyan mennyiségű ember él, akik valóban sokfajta problémával küzdenek. Megjegyzem: önmagában azt lehet tudni, hogy a menekültstátuszt nem támasztja alá, hogy az embernek mindenfajta problémája van. Tehát ott egy nagyon körülírt problémával kell valakinek rendelkezni, hogy menekültstátuszt kapjon. Megállapítható, hogy az Európai Unióban még a legengedékenyebben megítélő ország gyakorlata is, tehát amikor a menekültkérelmeket elbírálja, még ennek az európai országnak a gyakorlata is a többségükben elutasítja egyébként a menekültkérelmeket, és csak kisebb részben ítéli meg.

Tehát az egészen biztos, hogy a Magyarországra érkező most már 160 néhány ezer ember, akik illegális határátlépők, azok nem jogosultak nagyjából a menekültstátuszra. Ezért a jelenlegi szabályok szerint vissza kell őket fordítani abba az országba, ahonnan jöttek. Ez a szabály. A magyar kormány erre próbál felkészülni. Ha majd megváltozik ez a szabály, akkor persze, lehet azon meditálni, hogy egyébként be kell-e mindenkit engedni, ahogy ezt az ellenzék javasolja, vagy legalábbis sugallja, vagy sem, én azt gondolom, hogy ez Magyarország szempontjából egy rossz álláspont. Természetesen a menekültek maguk állítják ki magukról a bizonyítványt akkor, amikor pontosan tudván, hogy mi az eljárási szabály, mégis mindjárt az országba lépésükkor jogellenes magatartást folytatnak. Csak hogy világos legyen: Szerbia felől az illegális határátlépés jogszabályellenes magatartás. Van rendje egyébként annak, hogy hogyan lehet Szerbia felől Magyarország területére lépni. És az is közismert és végképpen igaz, hogy ezeket az embereket természetesen sok minden jelzővel lehet illetni, de tudjuk, nyilvánvaló tény, hogy ezek az emberek az útjuk során az embercsempészeknek 3 ezer eurótól 10 ezer euróig terjedő összeget mindenki kifizetett azért, hogy valahogy elkeveredjen a szerb határhoz. Az, aki 3 ezer eurótól 10 ezer euróig terjedő összeget képes volt kifizetni az embercsempészeknek, az mindenféle jelzővel illethető, de konkrétan szegénynek semmiképp sem mondható, mert egyébként számolják ki, a repülőjegy ezekbe az országokba kevesebb pénzbe kerül, mint amennyit az embercsempész bandáknak kifizetnek.

Tehát hogyha ők egyébként azt gondolják, hogy jogszerűen járnak el, és valóban be akarják adni a menekültkérelmüket, akkor ennek van egy teljesen legális és legitim módja, a határátkelőnél jelentkezni a magyar hatóságoknál, egyáltalán nem

kell illegitim módon, illegálisan átlépni a magyar-szerb határt, amit nekünk egyébként a schengeni egyezmény értelmében meg kell védenünk.

Természetesen a Belügyminisztériumnak vagy a rendőrségnek éppen lehet álláspontja arról, hogy az ő munkájukat segíti-e a honvédség bevetése, nem fegyveresen természetesen, csak ezt mindig hozzá kell tenni, mert az ellenzék folyamatosan fegyveres bevetésről vizionál, és körülbelül azt a képzetet kelti, minthogyha itt valami ukrán-orosz határ menti helyzet lenne. Szó sincs erről.

Tehát a rendőrségnek lehet véleménye, meg a Belügyminisztériumnak is lehet véleménye erről, de pillanatnyilag a jogszabályokat, amelyeket a rendőrségnek, a Belügyminisztériumnak végre kell hajtani, azt a magyar törvényhozás alkotja, és ebben az értelemben az a helyzet, hogy erről, ennek a szükségességéről azoknak kell nyilatkozni, akik betérjesztették a jogszabályt, illetőleg akiknek az a hivatásuk, az a dolguk, hogy eldöntsék, hogy ennek helyt adnak-e vagy sem.

Ebben az értelemben én azt gondolom, hogy teljesen világos, hogy a vita miről szól. A Jobbikot leszámítva, az ellenzék ellenzi azt, hogy a menekültkrízis, válság, nehézség, nyomás - mindegy, hogy milyen jelzőket alkalmazunk - megoldásában vagy ennek a helyzetnek a kezelésében Magyarország alkalmazza valamilyen formában a honvédséget is. (*Dr. Harangozó Tamás: Nem valamilyen formában.*) Tehát ezt ellenzik. A Jobbik, a KDNP és a Fidesz-frakció pedig támogatja.

Én azt gondolom, hogy egy ilyen helyzetben a katonák segítségét kérni épp olyan legitim, mint a vörösiszap-katasztrófa esetén a katonák segítségét kérni, vagy egészségügyi vészhelyzet kapcsán a katonák segítségét kérni, vagy katasztrófa-helyzet kapcsán a katonák segítségét kérni.

Tudatosan és teljesen felvállaltan nem az alkotmánymódosítást szeretnénk, mint eszközt használni, egész egyszerűen azért, mert ha valami jogbizonytalanságot teremtene, az pont az egyébként, hogy a minősített helyzetek körét különböző megfontolásokból bővítsük. Teljesen világos a minősített helyzeteknek a köre, hogy ott a honvédséget mire kell, és mire lehet alkalmazni. Hozzáteszem, hogy az, hogy itt egy menekültügyi vagy bevándorlásügyi krízishelyzet van, azt józanul gondolkodó ember nem vitathatja. Olyan egy országon számon kérni, hogy minden pillanatban tartson fenn olyan kapacitást, ami több százezer ember azonnali határátléptetését tudja kezelni, ezt nem lehet követelni, mert hogyha egyébként ez megvan, akkor ez olyan rendőri, BÁH meg egyéb kapacitások fenntartását feltétezi, ami tényleg pénzkidobás. Tehát itt azért mindenkinek, aki az ország biztonságát próbálja fenntartani, költségvetési szempontból is mérlegelnie kell. Ez épp olyan, mint amikor az ember a normál életében mérlegeli, hogy adott esetben egy betörésvédelemre mondjuk egy riasztórendszert felszerel, de egyébként páncélos katonákat tized a kertjében nem állomásoztat, mert részben ez felesleges, részben pedig drága.

Én azt gondolom, hogy a benyújtott jogszabály a Házaszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelel, ha nem, akkor majd az erre hivatott testületek elmondják a véleményüket keresetre. Egy biztos: az Alkotmánybíróságnak a döntéseit, az Alkotmánybíróság függetlenségét akkor is tiszteletben kell tartani, hogyha adott esetben valamilyen képviselő épp az alkotmánybírósági tagságról szóló szavazáson nem vett részt. Mi akkor is tiszteletben tartottuk az Alkotmánybíróság függetlenségét, ha történetesen éppen az Alkotmánybíróság elnöke egy korábbi MSZP-s parlamenti képviselő volt, és akkor is tudomásul vettük, hogy egyébként meg volt választva, és nem azzal foglalkoztunk, hogy az Alkotmánybíróság elnökeként Bihari Mihály korábban az MSZP-frakció tagja volt-e vagy sem. Erről egyébként nyilvánvalóan tanúbizonyságot téve, hogy szorosan kötődik a baloldalhoz, hanem az Alkotmánybíróság elnökeként tiszteletben tartottuk a függetlenségét, és tudomásul vettük az Alkotmánybíróság döntéseit, mert úgy

gondolom, hogy a törvényhozás képviselői nem tudnak mást tenni. És így viselkedtünk, függetlenül attól, hogy egyébként az Alkotmánybíróságot vagy az adott törvény előadóját ki képviselte.

Tisztelt Bizottság! Jó lenne a részletes vita második szakaszát is megkezdeni, de természetesen megadom a szót a képviselőtársunknak.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tegyük már tisztába ezt a fegyverhasználati dolgot, jó? *(Dr. Harangozó Tamás: Olvasd fel, mert nem olvasták még a törvényt!)* Igen. „A honvédség fegyverhasználati joggal látja el a következő feladatokat: a menedékjogról szóló törvény szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején közreműködés az államhatár őrzésében, az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtásában.” Ez az a pont, amire Harangozó alelnök úr utalt, hogy nemcsak a határon, hanem máshol is, valamint az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények elhárításában.

Tehát képviselőtársaim, ez most nem bal-, meg jobboldal kérdése, tehát nagyon szépen kérem, ez egy egyszerű olvasási kérdés. Tehát benne van a törvényjavaslatban, hogy a Magyar Honvédség, annak ellenére, hogy az Alaptörvény meghatározza, hogy melyek azok az esetek, amikor Magyarország területén a honvédség fegyverhasználati joggal láthatja el a feladatát, itt a honvédségről szóló törvénybe beteszik ezt, és a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal látja majd el ezt a feladatot.

Az, elnök úr, hogy itt Hende Csaba meg akárki azt mondja, hogy nincsen tűzparancs, az értelmezhetetlen. A törvény szerint a Magyar Honvédségnek fegyverhasználati joga lesz, egyébként pedig a vezérkari főnök fog erre nyilvánvalóan utasítást adni. De a törvény maga lehetővé teszi a fegyverhasználatot, alaptörvényi felhatalmazás nélkül.

Tehát azt szeretném tényleg, most nem is tudom, hogy kihez fohászkodjak, hogy megértsék, hogy igenis, van és lesz a Magyar Honvédségnek ebben az esetben fegyverhasználati joga.

Ami pedig az Európai Uniót illeti, mert én azt gondolom, hogy elnök úrnak igaza van, az alkotmányos keretek borzasztóan fontosak, azoknak egy részét nyilván az európai keretből vezetjük le. A kormánypárti képviselők nagyon szeretnek szembeszállni, meg állandóan az Európai Unióra hivatkozni, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Magyarország tagja az Európai Uniónak. Tehát amikor az Európai Unióról úgy beszélnek, mint valami távoli dologról, akkor ez egy teljesen téves koncepció, hiszen Magyarország is tagja az Európai Uniónak.

Az ott megfogalmazott alapjogi szabályok azok érvényesek. Azt gondolom, hogy mivel Firtl Máttyás alelnök úr itt felvetette, hogy a csúnya osztrákok 5 milliót, a magyar kormány meg csak 4 milliót kapott, azért azt rögzítsük már, hogy 2007-2013 között több milliárd forintot kapott Magyarország a határvédelemmel és a menekülthelyzettel összefüggésben; 10 milliárd fölötti, majdnem 20 milliárd forint összegről beszélünk. Az idén, ha jól tudom, 3,5 milliárd forint környékén járunk, miközben a magyar kormány erre az egész ügyre elköltött és el fog költeni 2,5 milliárdot a plakátokra, tehát a gyűlöletplakátokra. Tehát nem intézkedésre, hanem nemzeti konzultációra meg gyűlöletplakátokra.

Harangozó alelnök úr tett fel nagyon fontos kérdéseket, de szerintem van egy másik fontos kérdés is, hogy igaz-e - és lehet, hogy ezt majd a második napirendi pontnál, talán zárt ülés keretében elmondják -, hogy önöknek már novemberben volt olyan információjuk, és nem pusztán januárban, hogy ezek a problémák előállnak, csak a pénzek nem úgy lettek elkölthetve, hogy ezt az azóta felgyülemlett

menekültválságot lehessen kezelni. Januárban még gazdasági bevándorlókról beszéltek, itt ültek, és akkor azt hiszem, valóban volt zárt ülés, és a koszovói kollégákat minősítették itt olyannak, mint akik tönkreteszik Magyarországot, aztán most eltelt egy kis idő, most már nyilván minden más állampolgár - hogy úgy mondjam - ellenség.

Szeretném jelezni, hogy a Magyar Honvédség fegyverhasználati joga nem pusztán a magyar állampolgárok tekintetében problémás, hanem valamennyi fegyvertelen civil tekintetében. Tehát az nagyon jó hír, elnök úr, hogy ön előre tudja, hogy a Magyar Honvédség egy katonája sem fogja ott használni a fegyverét magyar polgárral szemben, ez mondjuk engem nem nyugtat meg. Elhallgattam az előbb az ön monológiát, és innentől kezdve még inkább aggódom, de szeretném jelezni, hogy az ott már nem pusztán magyar alkotmányjogi kérdés, hogy a Magyar Honvédség nem használ fegyvert civilekkel szemben, hanem tudja, ilyen hágai nemzetközi bírósági státútum, genfi konvenció, ezek egy kicsit túlmutatnak a gránitba vésett Alaptörvényen.

Tehát azért szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy az azért jó hír, hogy a határon és máshol nem akarják magyar polgárok ellen használni a fegyvert, és szeretném hangsúlyozni, hogy a legnehezebb helyzetben a rendőrségen túl, amelyiknek nyilván kell válaszolni arra a kérdésre, amit Harangozó képviselő úr feltett, kell tudnunk a választ, mert ebből újabb probléma fog keletkezni, ugyanis a magyar rendőrség feladata, az alkotmányból fakadó feladata a belső rend és biztonság megteremtése. (*Dr. Harangozó Tamás: És a határ védelme.*) És nyilván a határ védelme. Ha ennek a feladatának a magyar rendőrség nem tud eleget tenni, akkor szerintem itt újabb és újabb problémákkal fogunk szembekerülni, és akkor azt közösen kell megoldani. Az semmiképpen sem megoldás, hogy ide-oda toligáljuk a katonát, amelyik aztán nem tudja ellátni az Alkotmányban rögzített feladatát, a rendőrt, amelyik aztán nem tudja ellátni a feladatát, senki nem beszélt még arról, hogy mi van például a tartalékosokkal. Ők is el tudják végezni a szükséges adminisztratív feladatokat.

Firtl alelnök úr azt mondta, hogy itt a BÁH-nak minden a rendelkezésére áll és minden feladatot el tudnak végezni. Nem vitatom el, hogy nagyon sokat dolgoznak, de láthatóan valami mégsem működik. Tehát sok mindenki, sokat dolgozik, és valahogy még sincs ennek látszatja. De ha most a magyar rendőrség - és ezt kimondjuk bizottsági ülésen - nem képes ellátni az Alkotmányban rögzített feladatát, akkor ezért csak és kizárólag a kormány felelős. Ha ezért a Magyar Honvédséget veti be, hadműveletben, mert ez az, tehát most lehet ezt szépíteni, de ez itt hadművelet, és ezért a Magyar Honvédség nem tudja ellátni egyébként az Alkotmányból, az Alaptörvényből fakadó kötelezettségét, az szintén a kormány felelőssége.

Azt gondolom, hogy ezek mind-mind sértik egyébként az alkotmányos alapjogokat, és most nem az Alaptörvényről beszélek.

Végül pedig azt gondolom, hogy a kormánypárti képviselőknek számtalan alkalmuk van arra, hogy a távoli, messzi Európai Unióval, aminek én elhiszem, hogy az értékeiben önöktől távol van - amúgy így közel -, megvitassák a dolgokat. Az Európai Tanács ülésén a miniszterelnök vesz részt, ott állam- és kormányfők vannak jelen, Európa országaiban az én tudásom szerint - de majd kijavítanak - jelen pillanatban több a néppárti állam- és kormányfő, mint a baloldali. Az Európai Parlamentben az Európai Néppárt frakciójában szintén tudnak erről a kérdéstről beszélni. És ha Európa önöknél az Európai Bizottságot jelenti, akkor mi lenne, hogyha valaki önöktől felvenné a telefont, és beszélne Navracsics Tiborral, aki úgyszintén az önök embere, hiszen az önök frakcióvezetője, az önök igazságügy-

minisztere volt, csak tud vele valaki beszélni, hogy ti ott Európában valamit nem jól csináltok. Ja, és az Európai Néppárt van többségben az Európai Parlamentben.

Tehát ezzel csak azt akarom mondani, hogy ne csináljuk azt, hogy miközben, ahogy Firtl képviselő úr itt mondta felháborodva, hogy az Európai Unió nem ad elég pénzt - adófizetői pénzről beszélünk, tehát éppen ma jött ki az ÁSZ-jelentés, hogy igen jól járt azért Magyarország anyagilag az európai uniós csatlakozással -, közben folyamatosan nekiesünk az Európai Uniónak, és azokkal az országokkal, akikkel valójában meg lehetne oldani ezt a dolgot, azokkal nem tudjuk megoldani. A külügyminiszter pedig fel-alá rohangál és a fehérorosz külügyminiszterrel beszélget arról, hogy mekkora, nem is tudom, milyen az Európai Unió, bezzeg Fehéroroszország milyen király.

Na most, szeretném elmondani, hogy ez végképp nem segíti annak a problémának a megoldását, amiben szerintem mindannyian érdekeltek vagyunk, mert azért az nem fog menni, képviselőtársaim, azt szeretném mondani, hogy több száz rendőr folyamatosan a határon, nem tudnak pihenni, nem tudnak elmenni a családjukhoz, nem megoldott ez a dolog, majd több ezer katona, akit ott el kell helyezni, nem lesz megoldva a pihenés, nem tudnak elmenni a családjukhoz, ebből nagyon komoly belső probléma is lehet, és a meglévő jogbizonytalanságot ez tovább fogja erősíteni.

Én feltételezem, hogy majd a zárt ülésen a Magyar Honvédség képviselői azért beszámolnak arról, hogy jelen pillanatban mennyi a létszámhiány a Magyar Honvédségben - mert az mindig volt, tehát kormánytól függetlenül mindig volt feltöltetlen státusz -, és hogy ez milyen feszültségeket okozhat a Magyar Honvédségen belül.

Tehát azt szeretném mondani, csatlakozva még egyszer Harangozó alelnök úrhoz, hogy ezt a feladatát a Magyar Honvédség az Alaptörvénnyel szemben lőfegyverrel, fegyverhasználati joggal fogja ellátni, arra ön, elnök úr nem garancia, hogy ez azt jelenti, hogy nem lőnek. Tehát ezt tessenek már megérteni! Tehát ha benne van a törvényben, hogy fegyverhasználati joga van a Magyar Honvédségnek, akkor ön nemhogy nem tudja garantálni, ön nem jogosult ebbe beleszólni. Nem jogosult, egyikünk se jogosult ebbe beleszólni. Megvan a Magyar Honvédségen és a honvédelmi tárcán belül az a mechanizmus, ahogy ezt lehet működtetni.

A másik pedig: összeurópai megoldás kell, mert a magyar Alaptörvény néhány szakasza azért valami európai értéket is felcsillant. Én azt gondolom, hogy nem hozhatjuk ilyen helyzetbe sem a Magyar Honvédséget, sem a magyar rendőrséget, hogy Alkotmánnyal és Alaptörvénnyel ellentétes feladatokat bízunk rájuk.

Úgyhogy én még egyszer azt javaslom, hogy tényleg nem kell hosszan, leülünk, bezárkózunk, 24 óra alatt szerintem normális megoldást tudnánk találni, ezt Firtl alelnök úrnak mondom. Tehát higgye el, hogy 24 óra alatt, hogyha nyitott szívvel, ésszel - hogy mondjam -, lélekkel mennénk ebbe a dologba, és nem politikai alapon, akkor találnánk erre megoldást, amivel aztán elmehetne a miniszterelnök az Európai Tanács ülésére, és elmondhatná, hogy a magyar kormánynak és a magyar politikának van konstruktív megoldása. Ez biztosan nem az. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Hogy egy klasszikust idézzek, egy jogszabály nehéz olvasmány, mert nincsenek benne képek. (*Derültség.*) Ráadásul sok szakaszból áll, és egy jogszabályt nem lehet úgy értelmezni, hogyha egyetlen jogszabályt kiragadok és azt folyamatosan ismételve, mert téves következtetésre jutok.

Csak az érdeklődők kedvéért szeretném ismertetni az általunk most tárgyalt jogszabálynak azt a szakaszát, amelyik a katonáknak egyébként a felhatalmazását és az esetleges fegyverhasználatát tárgyalja. Nem mindegyik szakaszt, mert az egyébként

nagyon hosszadalmas lenne (*Dr. Vadai Ágnes: És nehéz olvasmány, tudjuk!*), de a katonáknak lesz joguk gépjárművet a közúton megállítani, helyszínt biztosítani, területzárást végrehajtani, és fontos: kényszerítő eszközt alkalmazni, személyi szabadságot korlátozó és nem korlátozó intézkedést tenni.

Ennek a specializálására van két nagyon fontos szakasz, ami a fegyverhasználatról szól. A végrehajtásra vezényelt katona bárkivel szemben, testi sérülés okozására alkalmas, e törvényben meghatározottaktól eltérő, más kényszerítő eszközt is használhat, azonban annak használata - a másképpen el nem hárítható, személy elleni, életet vagy testi épséget súlyosan veszélyeztető támadás kivételével - nem irányulhat az emberi élet kioltására.

Továbbá: a végrehajtás során nem minősül lőfegyverhasználatnak a gumilövedék, a pirotechnikai eszköz, a könnygázgránát, az elfogó háló lőfegyverrel vagy az e célra szolgáló egyéb kilövő eszközzel történő célba juttatása.

Magyarul: világossá teszi a jogszabály, hogy igen, használhat a katona kényszerítő eszközt, azonban másképp el nem hárítható személy elleni támadás kivételével ezt nem használhatja élet kioltására. Ellenben más kényszerítő eszközöket használhat.

Hogy világos legyen köznapi értelemben: tudják, amikor megállít a rendőr és azt mondja, hogy jó napot kívánok, kérem a jogosítványt, akkor az oldalán ott van a lőfegyver. Minden rendőrnek, mégsem lövöldöznek az utcán, és senki nem gondolja azt, hogy a közlekedési rendőr hirtelen, majd hogyha kedve szottyán, akkor elkezd lövöldözni. Pedig egyébként ráadásul a szolgálatot lőfegyverrel látja el, ráadásul fel van jogosítva a használatára. Tehát megvannak azok a törvényi helyek, amikor használhatja a lőfegyvert.

Tehát szemben azzal, amit Vadai képviselőtársunk állít, például egy ilyen szabályozás a rendőrség esetében nyugodtan mondhatom, hogy probléma nélkül működik, mindenki megnézheti. Nézze meg a rendőrt, ott van az oldalán a mindenfajta kényszerítő eszköz, plusz a revolvere, és mégsem lövi le egyébként a tilosban parkolóknál az igazoltatást adott esetben megtagadót, sőt azt sem lövi le, aki kiabál vele, hanem megpróbálja valahogy elintézni, és nagyon komoly vizsgálatnak és eljárásnak van kitéve minden esetben az a rendőr, aki egyébként úgy ítélte meg, hogy a lőfegyverét használja. Hozzáteszem: a törvény későbbi szakasza, a katonákra vonatkozó is nagyon szigorú előírásokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy mit kell csinálni, hogyha mégis valamilyen eszköz használatára sor kerül.

Ez a dolog az életben szemmel láthatóan működik, még akkor is, hogyha ellenzéki képviselőtársaink ezt megpróbálják eltagadni. És nem az ellenzék, meg nem a kormánypárt a garancia arra, hogy a rendőrök nem lövöldöznek egyébként az utcán taláalomra, bár van náluk fegyver és lőfegyverrel látják el a szolgálatukat, hanem egyébként van egy egész jogi konstrukció, nagyon sokfajta elemmel körbebástyázva, ami ezt egyébként - most a kiképzésükről nem is beszélve - normális keretek között tartja. Épp így a honvédeknél. Tehát azt vizionálni, hogy majd odamegy a katona a határra és elkezd lövöldözni a fegyverével, ez épp annyira valószínűtlen, mint azt vizionálni, hogy itt majd a belvárosban egy tilosban parkolásnál a rendőr elkezd lövöldözni, mert eszébe jut. Nem fordult elő ilyen. Viszont az kétségtelen, hogy a törvény kényszerítő eszközök alkalmazására felhatalmazza a katonákat, és kifejezetten tárgyalja is, hogy egyébként ezek emberi élet kioltására nem alkalmasak, és rendkívül szigorúan tárgyalja azt, hogy az emberi élet kioltására alkalmas fegyvert milyen körülmények között lehet használni. Elháríthatatlan, személy elleni, életet fenyegető támadás esetén.

Tehát hogyha végigolvassuk a jogszabályt, akkor világos, hogy ilyen problémát egyébként kitűnően megoldott már a magyar parlament, remekül működik a

rendőrség esetében. A rendőrség éppúgy, mint a katonák, közbizalmat élveznek, és még nem érvelt talán senki sem annak érdekében, hogy a rendőröknek, amikor az utcán szolgálatot teljesítenek, vegyünk el az oldalfegyverét, mert éppen egyébként fel vannak jogosítva a fegyverhasználatra, fegyveresen látják el a szolgálatot, és ez veszélyezteti a közbiztonságot, a demokráciát és az alapvető európai értékeket.

Tehát ez, amit ön állít, ez fantazmagória.

Én azt gondolom, hogy a vita teljesen világos. A szocialisták és a kis liberális ellenzéki pártok nem akarják, hogy ennek a válsághelyzetnek a megoldásában a honvédséget Magyarország használja, bármilyen formában, mi pedig szeretnénk. Én azt szeretném kérni a képviselőktől, hogy próbáljunk meg egyébként a vitában a módosító javaslatokról is beszélni, mert adott esetben van olyan része is, miután a garanciák, az európai normák és az alkotmányosság mindenkinek fontos, pontosan arra való egy parlamenti bizottság, adott esetben a részletes vitában, hogy ott érdemi, adott esetben kompromisszumos javaslatok is születhessenek, hogyha túllendültünk a politikai nyilatkozatokon.

Én ezért azt kérdezem, hogy van-e még olyan képviselőtársunk, aki mindenképpen szeretne szólni, az most jelentkezzen! (*Firtl Mátyás és Szelényi Zsuzsanna jelentkeznek.*) Ketten vannak, másnak már nem adok szót és szavazni fogunk. Firtl Mátyás úr, utána pedig Szelényi Zsuzsanna!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert Vadai Ágnes képviselő asszony által és Szelényi képviselő asszony által is megszólítottam, abból a szempontból, hogy Szelényi képviselő asszony feltette a kérdést, de elnök úr már válaszolt rá. Most, erre a rendkívüli esetre való tekintettel kértünk 8 millió eurót, erre kaptunk mi 4-et. Zárójel bezárva. Aztán a média meg mindenki, aki itt van, akkor döntse el, hogy körülbelül az Európai Unió milyen hatékonysággal néz szembe azzal a migrációs hullámmal, ami a magyar határon van. Ez az egyik.

A másik: azt, hogy mit kaptunk, hogyan kaptunk uniós forrásokat, most összemosni egy adott kérdéssel, teljesen fölösleges, Vadai képviselő asszony, mert azt mindenki tudja, hogy valóban az európai uniós forrásokból építjük Magyarországot jelen pillanatban. Ezt világosan látjuk, de ha az a kérdés, hogy migrációs politikára mivel és hogyan segít bennünket az Európai Unió, bizony, ott kettős mércét alkalmaz, ezt ki kell mondjuk, és ezért kellene kiállni. És amikor a kiállásról beszél, akkor szeretném elmondani, hogyha a tegnapi esti híradásokat, a médiát figyelték, Pelczné Gáll Ildikó fel is szólalt és el is mondta a véleményét ezzel kapcsolatban. Zárójelben jegyzem meg.

Akkor azt is szeretném megjegyezni, hogy pontosan a miniszterelnök úr tárgyalásai révén jutottunk el oda, vagy jutott el az Európai Unió oda, hiszen 40 ezer migráns befogadásáról beszélt eleinte Junkers és az európai képviselők, ma aztán egyszer csak 120 ezerről kezdtek el beszélni, aztán most már 160 ezerről beszélnek. Tehát 40 ezerről beszéltek, most még a nem hivatalos jelentések szerint is csak 54 ezret akarnak tőlünk elvinni.

Tisztelettel kérdezem én, hogy akkor hogy is van ez, hogy nem megfelelő módon képviselik a magyar kormány képviselői vagy éppen Pintér Sándor belügyminiszter, amikor kint van a Belügyminiszterek Értekezletén, amikor rávilágít ezekre a kérdésekre. Dehogynem! Éppenséggel Szijjártó Pétert is megemlíthetném, mert kérdezik, hogy hol a külügy. A külügy pontosan azt érte el, hogy Magyarországon kell lefolytatni egy olyan magas szintű tárgyalást, ami a migrációval foglalkozik. Erre ígéretet kaptunk, aztán hogy betartják-e vagy nem, az egy kérdés.

Aztán a másik kérdés, és megint csak mindenkinek, hogy a helyére legyen téve, az Európa Parlamentben csak a legnagyobb frakció a néppárti, nem többségben van a Néppárt az Európa Parlamentben, csak a legnagyobb frakcióval rendelkezik. Tehát ha a legnagyobb frakció lenne és többségben is lenne, akkor egészen más lenne a helyzet. De szeretném még egyszer elmondani... *(Dr. Vadai Ágnes: Biztos?)* Kár azt mondani, hogy többségben van a Néppárt, nincs többségben a Néppárt. A néppárti frakció a legnagyobb frakció, de nincs többségben, úgyhogy ezt is fontos megemlíteni itt a tárgyalásaink során, amikor ilyen ex katedra kijelentjük, hogy összeurópai megoldás kell. Igen, mi is azt mondjuk, hogy összeurópai megoldás kell. Ha figyelik az utóbbi híradásokat, akkor lehet látni, hogy Magyarország miniszterelnöke is azt mondta, hogy nem vagyunk a megoldások ellen, azoknak kitárgyalása ellen, de egyelőre a legnagyobb akut probléma, hogy hogyan tudja az Európai Unió a határait megvédeni. Na, erről beszélnek a legkevesebbet az Európai Unióban, függetlenül attól, amit már tegnap is elmondtam, hogy Franciaország mit csinál, hogy Spanyolország mit csinál, hogy Bulgária mit csinál, hogy Portugália mit csinál, azzal nem foglalkozik senki. Ezzel szemben, amit mi Magyarországon teszünk, azzal mindenki szeret foglalkozni. Ez az a bizonyos kettős mérce.

És nem vagyunk Európai Unió ellenesek, hanem pontosan ahhoz az Európához mi nyitottuk meg a kaput, amikor annak idején, '89-ban a határnyitással segítettük elő, hogy az Európai Unió egyáltalán nagyobb mértékben ki tudott teljesedni, megadtuk a lehetőséget a németeknek a kivándorláshoz is.

Úgyhogy amikor pedig azzal illet, hogy a BÁH-ot... én most is azt mondom, hogy a nehézségeik ellenére is, 164 ezret tudtak regisztrálni, mai rendőrségi adat szintén, amit hajszálpontosan nem tudok, ők 171 ezerről tudnak. Kérdezem én: mekkora a különbség? Alig mérhető a különbség abban, amit a BÁH regisztrálni tudott. Ezt a köszönetet most is elmondom, egyébként a vezérszónoki felszólalásomat is azzal zártam, hogy köszönetet mondtam a BÁH-nak azért az emberfeletti teljesítményért. És itt, a média előtt is ki kell mondani: azért azt is vegyük figyelembe, hogy be se akarnak menni, nem akarnak részt venni a regisztrációban. Miről beszélünk?

Senki nem mondta, hogy bűnözők. Senki nem azt mondta. Ha nem bűnözők, akkor miért nem jogkövetők? *(Mirkóczki Ádám: Van köztük.)* Miért nem jogkövetők?

Senki nem beszél arról a felelősségről, hogy bizony, lehetnek ebből problémák is. Országon belül is, az Európai Unión belül is. Amikor azt mondjuk, hogy ezért kell, hogy segítsünk, ahol lehet, ha azzal tudunk segíteni, hogy a megerősítést a honvédségen keresztül tegyük, akkor tegyük meg. Még egyszer: csak ezt szerettem volna elmondani. És valóban, amit elnök úr az előbbi kör előtt próbált megtenni, egyelőre annál a napirendnél vagyunk, hogy megfelel-e az alkotmányosságnak ez a törvényjavaslat.

Tehát ehelyett, hogy erről ezt a szavazást megejténénk, most már egy óra hosszat ugyanazt mondjuk el, ami minden médiumban keresztül folyik ez a vita. Világosan látszik, hogy teljesen másképp ítéljük meg mi, a Jobbikkal közösen - ha szabad azt mondani - a helyzetet *(Dr. Vadai Ágnes: Szabad.)*, és másképp, mint ők.

Tisztelt Képviselő Asszony! A koromnál fogva én tudom, hogy mit jelent menekülni, mert voltam menekült is, és azt is tudom, hogy akkor is milyen elbánásban volt részük, amikor azt mondják, hogy betereleik őket. Hová? Igen, a gyűjtőpontba, valahol össze kell gyűjteni őket, hogy a regisztrálás megtörténjen, és onnan fel van kínálva, hogy a BÁH intézményeiben legyenek elhelyezve. De nem veszik igénybe, áttörik a kordont, tisztelettel jelentem. *(Dr. Harangozó Tamás: Fogalma nincs, hogy miről beszél, képviselő úr!)*

ELNÖK: Kérem, hogy ne kiabáljon, alelnök úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Igen, azért, mert ön Röszkén volt, és azt találta mondani, ahogy az előbb mondta Szelényi Zsuzsa képviselő asszony, hogy oda összegyűjtik őket, és akkor onnan hogyan tovább. *(Dr. Harangozó Tamás: Igen, ez van.)*

Tisztelettel jelentem: az a feladatuk, hogy megállítsák, regisztrálják. Ezt várja el tőlünk az Európai Unió *(Dr. Harangozó Tamás: Csak nem csinálják!)*, ennek akarunk megfelelni. Köszönöm szépen.

Én is arra kérek mindenkit, hogy próbáljunk egyelőre az első napirendi ponton, a szavazáson túljutni.

ELNÖK: Szelényi képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Tehát még egyszer az általános vita keretei: én úgy ítélem meg, hogy ez a javaslat, azon kívül, hogy szerintem alkotmányellenes, amellet egyértelműen a kormányzati inkompetenciának az egyértelmű megjelenítési formája, erre már többen is utaltak, és nyilvánvalóan annak a beismerése, hogy a jelenlegi eszköztárral a kormány nem tud ennek a zűrzavarnak a megoldására sort keríteni.

Azt, hogy zűrzavar van, azt mindenki tudja, mindannyian látjuk, a média is, de személyesen is megtapasztaljuk. És akkor hogy mennyire a kormányzattól ered ez a zűrzavar, arra csak egy-két apró példát a tapasztalataimból hadd mondjak.

Például fetisizálják az illegális és a legális belépés közötti különbséget. Nos, ha ma egy szíriai család a röszkei hivatalos határátkelőn jön be, ugyanarra a gyűjtőpontra viszik, ahová azokat, akik a sínek mellett jönnek be. Tehát nincsen különbség, az elbírálás tekintetében nincs megoldva, hogyha valaki legálisan akarna bejönni, akkor az más elbírálás alá esne. Tehát nem éri meg, nincs különbség egyszerűen.

Én azt gondolom, hogy ez probléma.

A jogkövető magatartás vonatkozásában: sokan vannak. Jogkövetők akkor tudnak lenni, ha tudják, hol vannak, mi fog történni velük. Ez egyáltalán nincsen megoldva, sem a gyűjtőponton, ott semmiféle információt nem kapnak, és a röszkei regisztrációs ponton is rendkívüli módon elégtelen az. Ezt az ott lévő munkatársaktól részletesen megtudtam, nincsenek hangosbeszélők, nem mondják folyamatosan, hogy hol vannak, mi történik velük, mi fog rájuk várni. Természetesen nehezen megy ilyenkor a jogkövetés 800-1000 embernek, akik egy helyen vannak bezárva.

Én azt gondolom, hogy ez mind menedzselhető. Ezek nem elviselhetetlen mértékű folyamatok. Ennél sokkal bonyolultabb feladatokat magyar határőrizeti, rendőri szervek egyszerűen meg tudnak oldani. Az a kérdés, hogy ez miért nem történik meg. Azért, mert nincsen erre kormányzati szándék, vagy azért, mert tényleg nincsen rá képesség.

Én azt gondolom, hogy semmilyen módon nem indokolt a katonaság bevetése ebben az esetben, én azt gondolom, hogy a jelenleg rendelkezésre álló eszköztárral, kormányzati akarat esetén megoldhatók ezek a feladatok.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát lezárom. Megadom a szót a kormánynak, és utána az előterjesztőknek.

DR. FELKAI LÁSZLÓ közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Alelnök úr feltett egy kérdést. A kérdés akként szólt, hogy mi a Belügyminisztériumnak a viszonya a katonaság alkalmazásához, képes-e a rendőrség a katonaság nélkül fenntartani a közrendet és a közbiztonságot.

A rendőrség hivatásos állományának a létszáma emlékezetem szerint mintegy 34 ezer fő, és akkor ez a 34 ezer fő végzi az évi 300 ezer büntetőügy felderítését, a közlekedésrendészeti feladatokat, nem sorolom, mert ezeket mindannyian ismerjük.

Az elmúlt 3-4 hétben, amióta ez a migrációs hullám kikerült...

ELNÖK: Államtitkár úr, kérem, hogy a mikrofont egy kicsit húzza magához közelebb!

DR. FELKAI LÁSZLÓ közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium): Az elmúlt 3-4 hétben, amióta a migrációs hullám kikerült az utcára, úgy tette fel az alelnök úr a kérdést, hogy képes-e a rendőrség ezeket az előbb említett, jogszabályban írt feladatait ellátni. Erre az a határozott válaszom, hogy igen, és ez nem szubjektív válasz. Nem szubjektív válasz, mert ha az ország valamely részén a közrend összeomlott vagy súlyosan megsérült volna, az a jelenlegi kommunikációs világban médianyilvánosságot kap.

Ha megnézzük az elmúlt négy hétnek az általános közbiztonsági - most válasszuk le a migrációs helyzetet - médianyilvánosságát, a média által sugárzott híreket, és megnézzük az azt megelőző, tetszőleges egy hónapot, szerintem nincs közte különbség. Ha meg nincs különbség, akkor ez azt jelenti, hogy a közbiztonsági helyzet nem romlott.

Most a futballmeccs kapcsán történeteket vegyünk ki, azért vegyünk ki, mert az sajnós, bármelyik futballmeccs kapcsán előfordulhat. Tehát a Belügyminisztériumnak az az álláspontja - és azt hiszem, alá is tudja támasztani -, hogy a közbiztonsági helyzetet nem rontotta, a rendőrség nem látta el rosszabbul a közbiztonsági feladatát. Ez az egyik gondolat.

A másik gondolat: akkor mi a viszonyunk ahhoz, hogy a honvédséget igénybe vegyék? A honvédség igénybevételét támogatjuk és örömmel vesszük, hiszen mindenkitől szívesen fogadunk el segítséget. Mire gondolok?

Szívesen fogadunk el a közbiztonság fenntartásában segítséget. Ha jelenleg a határon ott kell lennie egy rendőrszolgálat-párnak, hogyha a két rendőr közül az egyik a Magyar Honvédség alkalmazottja, aki adott esetben, mondjuk egy támadás esetén, a rendőrt ért támadás esetén fizikailag meg tudja védeni a rendőrt, akkor ez azt jelenti, hogy aki idáig járőrpár volt, az végezhet egyéb közbiztonsági feladatokat. Végezheti a vagyoni elleni bűncselekmények felderítését, végezheti mondjuk Szabolcs megyében a közterületi járőrözést. Tehát képes fenntartani a rendőrség a rendet, de nyilván minél többen vesznek részt ebben a rendfenntartásban, nem a rendőrség helyzete lesz annál jobb, hanem az egész ország közbiztonsága, önök, a családjuk nyugalma annál jobb, tehát ezért örömmel fogadjuk, hogyha besegít a honvédség is.

ELNÖK: Köszönöm. Az előterjesztőnek adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Az előterjesztők álláspontja az, hogy megfelel az előterjesztés az Alaptörvény, valamint a határozati házszabály rendelkezéseinek, úgyhogy azt javasoljuk a bizottságnak, hogy ekképpen döntsön.

Itt a vita gyakorlatilag egyébként megismételte a parlamentben lefolytatott általános vitát, tehát nem szorítkoztunk szoroson arra, hogy megfelel-e az

Alaptörvény rendelkezéseinek. Én személyesen jártam a választókerületembe tartozó Keleti pályaudvar, II. János Pál pápa tér környékén, nekem az volt a tapasztalatom egyébként, hogy a rendőrség ura a helyzetnek. Még a múlt hét szerdán és csütörtökön is ura volt a helyzetnek, de az is látszik egyébként, hogyha ezt a feladatot több ember látja el, akkor a helyzet sokat javulhat.

Az Alaptörvénnyel kapcsolatos kritikákra: azt nagyon sokan elfelejtik, hogy az Alaptörvény 45. cikk (1) bekezdésének második mondata a Magyar Honvédség alapvető feladatait sorolja fel, és mint tudjuk, a Magyar Honvédség az alapvető feladatain kívül más feladatokat is ellát, amit egyébként a honvédségi törvény szabályoz, többek között a tűzszerészeti feladatokat, és senki nem gondolta volna egyébként, hogy a honvédségnek ne kellene ezt a feladatot ellátni.

Úgyhogy ezek alapján azt kérem a bizottságtól, hogy támogassa a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ki az, aki a törvényt a Házaszabály 44. § (1) bekezdése szerinti követelményeknek megfelelőnek tartja? Kérem, jelezzék! *(Szavazás.)* 7 igen. Köszönöm szépen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 2 nem.

Megnyitom a vita második szakaszát, a benyújtott módosító javaslatokról kell szavaznunk egyenként, abban a formában, hogy először az előterjesztő, majd a kormány véleményét kérdezem. Csak hogy világos legyen, ez a háttéranyag néven szerepel, és az első módosítást Harangozó Tamás terjesztette elő.

Előterjesztő?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az előterjesztők nem támogatják, ez a módosító javaslat a rendőrségnek a járványügyi intézkedések tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben történő feladatait hagyná el. Álláspontunk szerint erre a paragrafusra szükség van a rendőrségi törvényben. Köszönöm.

ELNÖK: A kormány nevében ki fog nyilatkozni.

DR. FELKAI LÁSZLÓ közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium): Nem támogatom.

ELNÖK: A módosító javaslat gazdája?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Megítélésünk szerint egyrészt általában mondom, mert még egyszer nem akarom mindegyiknél elmondani, minden olyan paragrafust kivettünk a törvényből a mi javaslatunk szerint, amint az előbbieken elmondott feles törvénybe belehelyezett rendkívüli időszak alapján lévő felhatalmazás alapján adnak önök jogosítványokat bárkinek.

Tehát hogy nem kell túlbonyolítani, mert mindent kiveszünk, kivéve egyet, és egyébként, ha ez maradna a törvényben, meg is szavaznánk önöknek, hogy a magyar rendőrség a határokon átívelően is hírszerzési tevékenységet végezzen, nyilván például itt az embercsempészek felderítése tekintetében ennek van alapja. És hogyha azt mondja a rendőrség, hogy az eszköz neki kell, hogy a határokon átnyúló embercsempész bandákat megtalálja, akkor nagy örömmel adunk kétharmaddal is ilyen lehetőséget neki. A többit nem.

Egyetlenegy kérdésem van még, amiért elnök úr biztosan meg fog kövezni minimum, de ha már itt vagyunk, és Végh Zsuzsa itt van, arról segítsen már nekünk

valamit tájékozódni, hogy igaz-e, hogy több mint ezer egyiptomit mi, a magyar állam titokban, az Országgyűlés elől eltitkolva, a magyar nyilvánosság elől eltitkolva az elmúlt egy évben menedékben részesítettünk, és igaz-e, amit Balog miniszter úr mond, hogy állampolgársághoz juttattuk őket? Mert ez utóbbi aztán még meredekebb. Tehát nyilván van a törvényben olyan, hogy kivéve a gyevi bíró, minden törvényben van mostanában, ebben meg pláne, de hogy ezer embernek magyar állampolgárságot adni, mondjuk egyiptominak azért, mert ők keresztény menekültek, ami nyilván a menekülés szempontjából nem pontosan a legfontosabb információ, most is egy rakás szír keresztény van, akiket a gyűjtőpontokon szinte állati sorban tartanak, de hogy titokban, tényleg ezer embernek magyar állampolgárságot adott a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal?

Én csak Balog miniszter úr szavait tudom idézni, mert ez volt ma a hír. Köszönöm. És bocsánat, hogy visszaéltem a lehetőséggel.

ELNÖK: Szeretném tájékoztatni az alelnök urat, hogy a részletes vita második szakaszát szemmel láthatólag nem tudja megkülönböztetni a nyilvános közmeghallgatástól, de bonyolult a törvényalkotói munka, sokrétű, és nehéz átlátni. De szeretném, hogyha most kivételes esetben erre kapnánk választ.

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mind a harmadik országbeli külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény, mind pedig a magyar állampolgárságról szóló törvény lehetővé tesz olyan eljárást, ami kivételes eljárásnak minősül, és ahol a törvények, mindkét törvény felsorolását adja azoknak az okoknak, amelyek alapján az általános szabályoktól eltérő módon is adható letelepedési engedély, illetve megszerezhető a magyar állampolgárság.

Az Állampolgársági Hivatal minden állampolgársági kérelem esetében, vagy ilyen kivételes eljárásban elbírálható letelepedési kérelem esetében döntés-előkészítő munkát végez, és nem dönt, tehát nem ad állampolgárságot senkinek.

A törvény egészen pontosan megmondja, hogy például a harmadik országbeli külföldi ilyen kivételes eljárásban akkor kaphat letelepedési engedélyt, ha ehhez Magyarországnak valamilyen fontos érdeke fűződik. A fontos érdek lehet gazdasági érdek, kulturális érdek, nemzetpolitikai érdek, tehát nagyon sok olyan indokot sorol a jogszabály, amelynek alapján mérlegelhető a letelepedési engedély, vagy akár az állampolgársági engedély megadása is.

Gyakorlatilag valóban kivételes eljárásban - és nemcsak most, hanem a korábbi időszakban is - voltak engedélyek, nagyon régóta megvan ez a jogi lehetőség mind a két jogszabályban, tehát ezek nem novumok, sem az idegenrendészeti törvényben, sem az állampolgársági törvényben. Én most nem tudok pontos számot mondani, ha mondjuk visszatekintek az elmúlt tíz évre akár, hogy ilyen kivételes eljárásban hány engedély született, de meglehetősen sok, akár sportérdekből, akár bármely más érdekből.

A nemzetpolitikai érdek körébe belefér az is, hogy mondjuk üldözött keresztényeket támogatandó, szakhatósági eljárás lefolytatása mellett, azért hangsúlyozom: minden esetben vannak bizonyos kritériumok, ami alól nem adható felmentés, ilyen az, hogy a szakhatóság lefolytassa a maga eljárását, és ne ütközzön az ország közrendjébe, tehát ne sértse az ország közrendjét, közbiztonságát. Tehát ezek fontos mérlegelési szempontok.

ELNÖK: Még egy kérdés, hogy ez titkos eljárás?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Nem.

ELNÖK: Tehát akkor titokban senki nem kapott magyar állampolgárságot?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Nem, és meg is jelenik a statisztikában. *(Dr. Harangozó Tamás: Balog miniszter úr mondta, nem mi.)*

ELNÖK: Az állampolgársági esküjük ezeknek az embereknek nyilvános?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Ugyanúgy zajlik az állampolgársági eskü, mint minden állampolgárságért folyamodó esetben, aki elnyeri ezt.

ELNÖK: Ki előtt teszik le az esküjüket?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Ezt vagy a polgármester előtt tehetik le, vagy a külképviseleten, attól függően, hogy az ügyfél melyik megoldást választja.

ELNÖK: Akkor ab ovo nem lehet titkos, mert egyébként a polgármesteri hivatalok ezeket kifüggesztve hirdetik meg, időpontra, és ezek nyilvánosak. *(Dr. Végh Zsuzsanna: Az eskütétel nyilvános.)* Igen, az eskütétel, előttem is tettek ilyet. Jó.

Körülbelül sacc per kábé, hány ember kapott a tavalyi évben állampolgárságot így?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Kivételes eljárásban?

ELNÖK: Igen. Száz, ezer vagy tízezer?

DR. VÉGH ZSUZSANNA főigazgató (Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal): Százas nagyságrendben, néhány százzal beszélünk maximum.

ELNÖK: Értem. Köszönöm szépen. Lekeverjük a közmeghallgatás nyilvános formáját a részletes vita második szakaszában, mert ez nem normális dolog, csak Harangozó úr szokatlan megoldásokkal szokott élni, majd nyilván egyszer elolvassa a Hárszabályt is, és akkor majd esetleg változtat a magatartásán.

Tehát az 1-es módosításnál vagyunk. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Bocsánat, elnök úr, természetesen támogatjuk Harangozó képviselő úr javaslatát. Azt azért szeretném hozzátenni, hogy nem Harangozó képviselő úr mondta, hogy titokban, hanem Balog miniszter úr mondta azt, hogy titokban kapott *(Dr. Harangozó Tamás: A nyilvánosság kizárásával.)* ezer keleti keresztény magyar állampolgárságot.

Azt gondolom, hogy ebben az ügyben, és nyilván igazat adok önnek, hogy most nem ez a téma, majd a zárt ülésen erről fogunk beszélni, de azt gondolom, hogy erről a kérdéstről kell beszélni, mert hogyha nemzetpolitikai érdek, hogy kopt keresztények bejöhessenek és állampolgárságot kapjanak, tehát ne csupán menekültstátuszt kapjanak, ha ez így van, akkor én azt gondolom, hogy alapvető nemzeti érdek, hogy

azok a keresztény nők, akik szexrabszolgásként vannak kitéve az Iszlám Állam miatt, azok úgyszintén kapjanak ilyen lehetőséget.

Tehát azt gondolom, hogyha már így a keresztény irányba megyünk, akkor a jazidi nők pont azért kerülnek az Iszlám Állam - hogy mondjam - célkeresztjébe, mert ők keresztények. Egyébként én nem értek egyet azzal, hogy csak azért, mert valaki keresztény, szerintem azért, mert üldözött, ez nagyon fontos. De szerintem, elnök úr, és akkor ez itt egy javaslat ennek az ügynek, ennek az 1. pontnak a kapcsán, és némiképp elismerem, hogy túllépek a hárszabályi kereteket... *(Dr. Vas Imre: Erősen.)*, de hogy erről az ügyről, ha nem a következő napirendi pontnál, de valamikor kell beszélni. Azt gondolom, hogyha a BÁH vezetője itt van, akkor beszéljünk erről az ügyről, akár a következő napirendnél.

De akkor visszatérek: Harangozó képviselő úr módosító javaslatát és elmondott szavait abszolút támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tényleg próbáljunk meg a részletes vita második szakaszánál tartani *(Dr. Vadai Ágnes: Megértettem. Fegyelmezett leszek.)*, és én sem szórakoztatom azokkal a sajtóértesülésekkel a bizottságot, amelyek igazán meghökkenésre adnak alkalmat, de érdemes lenne ellenőrizni, hogy mennyiben állja meg a helyét az a felszólítás, amit az Európai Bizottság illetékes közölt, hogy aki igazán segíteni akar az illegális határátlépőknek, az elsősorban telefontöltőt visz nekik, mert abból van nagyon nagy hiány. *(Derültség.)*

Tehát azt gondolom, hogy második szakasz, nagyon unalmas módosító indítványos ügy, Harangozó Tamás javaslatát nem támogatja sem a kormány, sem az előterjesztő. Nincs más hozzászólás. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem támogatja.

Akkor ezt nem támogatja a bizottság.

A 2. számú módosítás Schiffer, Z. Kárpát Dániel, Mirkóczki Ádám, Staudt Gábor és Harangozó Tamás. Csak azért gondoltam, hogy felolvasom, mert az előterjesztőt a Rogán Antal és baráti köre címmel illetve Harangozó úr, én ezentúl a rövidség kedvéért azt mondom, hogy Harangozó és bandája terjesztette elő a javaslatot *(Derültség.)*, vagy a Harangozó baráti kör, hogy legyünk ilyen nagyvonalúak. Előterjesztő?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. A háttéranyag 2. pontjában lévő módosító javaslatot az előterjesztők nem támogatják, és elsősorban az indoklás miatt nem támogatják. Viszont ha ugyanezt a módosító javaslatot más indoklással a bizottság benyújtja, az előterjesztők támogatni fogják. *(Derültség.)*

El kell olvasni, szerintem egyébként mielőtt Vadai képviselőtársam ilyen...

ELNÖK: A vidámság nem tilos a bizottsági ülésen, lehet nevetni, de megvallom őszintén, hogy én Harangozó Tamás és képviselőtársai - ez így talán pontos, merthogy több javaslatról van szó - indoklásait nem olvastam. *(Dr. Vas Imre: Én olvastam.)* Ezek egybeesnek?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Nem, három különböző. Tehát három különböző indoklása van, de az indoklásuk alapján nem támogatnánk, viszont azt igen, hogy a bizottság ezt más indokokkal nyújtsa be. Alapvetően egyébként azért, mert ez a rendőrségi törvény 39. § (1) bekezdésének a felsorolását egészíti ki egy l) ponttal, a-k)-ig megvan a felsorolás, és véleményünk szerint ugyanennek a törvénynek a b) és a h) pontja megfelelő lehetőséget ad a rendőrnek az ilyen feladatok ellátására. Konkrétan egyébként az van, hogy bűncselekmény elkövetésének

megakadályozása, megszakítása, büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából, a h) pont pedig „szabálysértést a felszólítás ellenére folytató személy előállítása céljából”, tehát ekkor mehet be a rendőr a magánlakásba. Itt a kivételeket sorolja fel a törvény.

ELNÖK: És mit mondanak az indoklásban?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Például Schiffer képviselő úr indoklása, mindjárt előkeresem, ő azt mondja, hogy „a bevezetni szándékozott válsághelyzet miatt alkotmányosan nem elfogadható és rombolja a különleges jogrendi jogállapotok alaptörvényi szabályozásának követelményrendszerét.” Nagyjából egyébként ez világlik ki a többi indoklásból is, bár ott a különböző pontokkal együtt van az indoklás. Szerintünk nem lenne alaptörvény-ellenes, csak gyakorlatilag felesleges, mert mondom: a b) és a h) pont szerintünk megfelelő felhatalmazást ad erre.

ELNÖK: Kormány? *(Dr. Vadai Ágnes: Elnök úr!)* Szerintem van rend, tehát előterjesztő, kormány és utána a képviselők. *(Dr. Vadai Ágnes: Jó, csak jeleztem.)* Jó, láttam.

DR. FELKAI LÁSZLÓ közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium): A kormány az előterjesztő álláspontjával ért egyet.

ELNÖK: Hogy így nem támogatja, de hogyha beadjuk, akkor...

DR. FELKAI LÁSZLÓ közigazgatási államtitkár (Belügyminisztérium): Így nem, de a bizottsági módosítót támogatja.

ELNÖK: Igen. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném jelezni, és nem tudom, hogy mi a házsabályi feltétele, mert nyilván annyira nem mélyedtem el a Házsabályban, de a Honvédelmi és rendészeti bizottság által beadandó ugyanolyan szövegű módosító javaslat, mint ez a 2. pont indoklása, az én véleményem szerint nem indoklás, hanem annak a leírása, hogy mit csinálnak a törvényjavaslatnak ezzel a pontjával. Ugyanis azt mondja az indoklás, hogy módosítja és elhagyja azon rendelkezést, amely alapján a rendőr a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben Magyarország területén jogellenesen tartózkodó személy felkutatása érdekében magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül beléphet.

Az indoklás nem annak a leírása, hogy mit tetszenek előtte legépelni, az indoklás az, hogy miért, legalábbis én így gondolom, de lehet, hogy most már új szabályok léptek életbe.

Én azt szeretném javasolni, hogy legalább ebben az ügyben lehetne a kormánypárt nagyvonalú és támogathatná Harangozó képviselő úr javaslatát. Tehát ami szó szerint ugyanez, ahogy egyébként Schiffer javaslata is ugyanez, meg a Jobbik javaslata is ugyanez. A bizottság bead egy módosító javaslatot, aminek nincs indoklása, csak egy leírás arról, hogy mit csinálnak.

Ez nem indoklás szerintem, de szerintem a főtanácsadó úr ebben tud segítséget nyújtani, hogy az indoklásnak van-e valami - hogy mondjam -, egyébként különösebb jelentősége. Akkor pedig, ha nincs különösebb jelentősége, tessenek már megmondani, hogy miért nem tetszenek támogatni a Harangozó-féle javaslatot? Tehát az indoklás az nem része a jogszabálynak.

A kormány képviselője tudna nekem segíteni abban, hogy az indoklás az szerves részét képezi-e a jogszabálynak, és hogy egyébként mi a különbség mondjuk a Harangozó alelnök úr által beadott módosítás és a bizottság által beadandó módosítás között. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e más hozzászólás? Mirkóczki úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem leragadva ennél, mert teljesen mindegy, melyiket fogadjuk el, az eredmény ugyanaz. De ebben a helyzetben azért felhívnom a figyelmet arra, hogy akár a kormány részéről, akár a kormánypárti képviselők részéről számtalanszor elhangzott, hogy egy ilyen válságos időszakban és helyzetben milyen fontos a konszenzus, milyen fontos az ötpárti vagy akárhánypárti politikai egység, hogy a társadalmi támogatottság és legitimitás minél inkább meglegyen egy ilyen kiélezett szituációban, amikor nemzetközi nyomás van, stb.

Erre itt van egy javaslat, amit egymástól függetlenül, gyakorlatilag minden frakció benyújtott, majd a kormányoldalról az a válasz, hogy az indoklás teljesen más, és ezért benyújtjuk még egyszer ugyanazt, csak hogy véletlenül se legyen többpárti konszenzus. Totál ugyanaz lesz benyújtva, és hozzáteszem: hogyha az indoklásba most a bizottság Petőfi Sándor: Anyám tyúkját írná bele, akkor is ugyanaz lenne a vége.

Tehát én itt csak arra szeretnék rávilágítani, hogy ez tökéletesen tükrözi, hogy akár a Fidesz, akár a KDNP mennyire gondolja komolyan azt, hogy itt legyen konszenzus. Köszönöm szépen.

Egyébként nekem teljesen mindegy, hogy melyiket fogadjuk el, csak szavazzunk.

ELNÖK: Van-e más hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Először is pillanatnyilag csak a Schiffer, Z. Kárpát, Mirkóczki, Staudt, Harangozó-féle módosításokat tárgyaljuk, tehát még nem adtunk be egyáltalán semmilyen módosítást. Én megvallom őszintén, most azon töprengök, hogy mondjuk nyilvánvalóan lesz ebből alkotmányos vita, ha elfogadunk egy javaslatot, amelynek az indoklását marhaságnak tartjuk, ettől függetlenül az Alkotmánybíróság egy vizsgálatában nem az indoklást fogja nézni, hanem magának a javaslatnak a tartalmát.

Tisztelt Bizottság! Most megvallom őszintén, most nem értenék egyet az előterjesztővel, teljesen mindegy egyébként, hogy melyik helyes javaslatot fogadjuk el, nem? Kolumbusznak például ez alapján nem kellett volna elindulni, mert ő egyébként Indiába tartott. Tehát törölni kellene a felfedezők sorából, mert az indoklása nem stimmel *(Derültség.)*, de mégis Kolumbuszt tartjuk felfedezőnek. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez a második óra után mindig így van. - Derültség.)*

Tessék, a Honvédelmi Minisztérium!

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak a szakmai vitához szeretnék egy mondatot fűzni. Az Alkotmánybíróság mindent vizsgál, és amikor egy törvényszöveget górcső alá vesz, akkor az indoklással kezdi. Természetesen minden egyéb más tényezőt is figyelembe vesz, szövegösszefüggéseket, egyebeket, meg a rendszerben elfoglalt helyét az adott szabálynak.

Ebből a szempontból nem véletlenül gyakorlat az, hogy egy törvényjavaslatához indokolást kell fűzni.

ELNÖK: Értem. Mondjuk a törvényalkotási törvényben nincsen arra - hogy is mondjam - részletes utasítás, hogy egy indoklásnak értelmesnek kell lennie vagy okszerűnek vagy tárgyyszerűnek. A formai követelmény, hogy legyen indoklás. Tehát az igaz, Mirkóczki úr jól mondja, az Anyám tyúkja is lehetne (*Mirkóczki Ádám: Minden további nélkül.*), csak az Alkotmánybíróság adott esetben lehet, hogy komolytalanság miatt akkor azt visszautasítaná.

De akkor ön azt állítja, hogy az alkotmánybírósági vizsgálat esetén az elfogadott módosítások indoklása is mérlegelés tárgyát képezheti?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Igen, továbbra is tartom, azért, mert az indoklás mondja meg, hogy ha az helyes és szakmai, hogy miért alkotta meg a parlament azt a törvényt. Az indoklás foglalja össze az indokát, hogy azt a törvényt szöveget miért alkotta meg.

ELNÖK: Még egyszer ismertetné Vas Imre úr az indoklást?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Igen. Tehát alapvetően itt az indok az egyébként, hogy a rendőrségi törvény 39. § (1) bekezdés a-k) pontig terjedő felsorolása is megfelelő felhatalmazást ad a rendőrségnek ezeknek a feladatoknak az ellátására, amit itt most egy külön l) pontba akarunk, de ez lényegében ismétli.

ELNÖK: Melyik Schiffernek az indoklása?

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az, hogy alaptörvény-ellenes lenne önmagában egy ilyen újabb pont megalkotása, és ezzel azért nem értek egyet, hogy alaptörvény-ellenes lenne, mert szerintem egyébként ugyanezt, e nélkül az l) pont beiktatása nélkül is a rendőrség ugyanazokat a feladatokat elláthatja gyakorlatilag. Tehát egy felsorolás úgy kezdődik, hogy a rendőrség magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, kivéve...

ELNÖK: Az világos, az l) pont itt van, Schiffer indoklását nem láttam. Schiffer azt mondja, hogy ennek a pontnak a bevezetése lenne alkotmányellenes.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Így van. Ez a T/5985/4-es módosítás. Azt mondja, hogy...

ELNÖK: Ja, bocsánat, állj! Az indoklás ebben az esetben sem különösebben tárgyyszerű, mert egy módosító javaslatnak az indoklása a módosító javaslatról kell hogy szóljon, de ez a módosítás arról szól, hogy a törvényjavaslattal bevezetett menedékhelyről szóló, pontosabban a válsághelyzet, mint alapjog-korlátozás alkotmányellenes. Egyébként nem erről szól maga a módosítás sem. Világos. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Ha szabad lenne egy apró megjegyzést tenni. Hogyha úgy is lenne, ahogy a HM jelen lévő képviselője mondja, az Alkotmánybíróság ezt a paragrafust azért nem tudná vizsgálni, mert ez a paragrafus kikerül. Tehát azt a paragrafust, ami nincs benne a törvényben, azt nem vizsgálja az Alkotmánybíróság, annak az indoklását sem vizsgálja. De erről ne nyissunk vitát.

Tehát itt most arról szól a dolog, hogy tulajdonképpen a rendőrségi törvény eredeti állapota maradna meg. (*Dr. Vas Imre: Nem az egész.*) Nem, ennek a pontnak a kapcsán. (*Dr. Vas Imre: A 39. §-ban.*) Tehát magyarul: az önök által benyújtott korábbi javaslatból ezt kiveszik, mert az indoklásba azt is írhatták volna, hogy

„bocsánat, tévedtem”, mert írhatták volna. Tehát az Anyám tyúkja is, de az is, hogy „bocsánat, tévedtem”, de ez kikerül onnan.

Tehát azt gondolom, hogy irreleváns, egyébként meg kell nézni akkor a Harangozó-féle módosítónak is az indoklását, de ha már indokláshoz ragaszkodunk, akkor szeretném jelezni, hogy a bizottság által benyújtandó módosító javaslatban leírt indoklás pedig nem indoklás.

ELNÖK: Ez sem az egyébként.

DR. VADAI ÁGNES (független): De ez sem indoklás.

ELNÖK: Jó, de azért, mert valami nem indoklás, nem lesz attól a többi indoklás automatikusan releváns. Egyik sem az. *(Dr. Vadai Ágnes: Jó, hagyjuk, elnök úr. Köszönöm.)*

Tisztelt Bizottság! Én azt javaslom, hogy egyszerűen fogadjuk el a Schiffer, Z. Kárpát, Mirkóczki-félét, mert teljesen.... *(Dr. Vadai Ágnes: De ez három különböző!)* Igen, és teljesen feleslegesnek tartom egy negyedik bizottságit ugyanolyan szöveggel benyújtani.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az előterjesztőknek természetesen az a legfontosabb, hogy ez az l) pont elhagyásra kerüljön, tehát ne épüljön be a törvénybe.

ELNÖK: Laban főtanácsos úr azt állítja, hogy egyszerre három különböző módosító javaslatot elfogadni problémás egy döntéssel, még akkor is, hogyha ugyanarról van benne szó, hogyha igennel akarunk róluk dönten. Ha elutasítjuk, akkor az nem.

DR. VADAI ÁGNES (független): Elnök úr! Nyilván ez egy ponton politikai kérdés is. Szerintem legyen az a javaslat, hogy egyébként mivel ebben az egy pontban egyetértés van a frakciók között, ezért a Honvédelmi és rendészeti bizottság - és ezt le tudja adni a sajtó - úgy döntött, hogy együttes bizottsági módosító javaslatot ad be, és valami olyan indoklást írunk, ami valóban indoklás, mert ez nem indoklás.

ELNÖK: Ez az „Ej, mi a kő tyúkanyó kend”, a Mirkóczki-javaslat? *(Mirkóczki Ádám: Vagy a Walesi bárdok.)*

DR. VADAI ÁGNES (független): Azért mindenhez nem adjuk a nevünket nyilván, de szerintem ez egy áthidaló javaslat.

ELNÖK: Ez egy jó vers, nem?

DR. VADAI ÁGNES (független): Az rendben, de indoklásnak kevés.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Azt én könnyen el tudom képzelni, ez részben egyébként szerepel a jobbikos képviselők indoklásában is, bár ők csak a b) pontot hozzák fel, hogy a rendőrségről szóló törvény ilyen és ilyen paragrafus, bekezdés, a-k) pontja ezen feladat ellátására megfelelő felhatalmazást ad.

ELNÖK: Még egyszer? *(Dr. Harangozó Tamás: Jó, megszavazzuk!)*

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Tehát hogy az a-k) pont megfelelő felhatalmazást ad.

ELNÖK: Ez az indoklás? *(Dr. Vas Imre: Igen.)*

Tisztelt Bizottság! Akkor kompromisszumként az lehetséges, hogy azt a javaslatot teszem fel, hogy ezt a hármát utasítsuk el, és egy ugyanolyan negyediket adjunk be, azzal, hogy egyébként az eredeti rendőrségi törvény 39. § (1) bekezdése elegendő felhatalmazást ad?

Akkor ki az, aki elutasítja a Schiffer, Z. Kárpát, Mirkóczki, Staudt, Harangozó-féle javaslatokat? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki megszavazza? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egyhangú.

Akkor most javaslatot teszek arra, hogy egy bizottsági módosítót adjunk be, az indoklás pedig az, hogy az eredeti rendőrségi törvény elegendő felhatalmazást ad neki, tehát nem indokolt egy új l) pont. Ezt támogatja a bizottság, hogy beadjuk módosítóként? *(Szavazás.)* Egyhangú. Akkor ezzel megoldottuk. Nagyon szépen köszönjük a konstruktivitást.

Harangozó Tamásé a 3. számú módosító javaslat.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az előterjesztők nem támogatják, ez a módosító javaslat gyakorlatilag a honvédségről szóló törvényre vonatkozó teljes felhatalmazást eltörölné, úgyhogy ezt az előterjesztők nem támogatják.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Kihhasználva, hogy még van némi sajtó a teremben, akkor most nagyon-nagyon nagy tisztelettel szeretném megkérdezni a HM jelen lévő képviselőit, hogy mindenféle felelősségük teljes tudatában válaszoljanak a következő kérdésre. Ebben van, hogy a honvédség fegyverhasználati joggal látja el a következő feladatokat. Tehát a módosító javaslat része az, hogy ezt hagyjuk el.

Nekem az a nagy kérdésem van, hogy nézzük meg a jelenlegi, hatályos honvédelmi törvény 56. § (3) bekezdésének a) és c) pontját, azzal, hogy önök általános felhatalmazást adnak ebben a törvényben a fegyverhasználatra, és annak a részletszabályai valóban benne vannak a honvédelmi törvényben, hogy a civilekkel szemben hogyan van, egyébként a katonának milyen dolgai vannak.

A katona fegyverhasználata, 56. § (3) bekezdés a) pont: Fegyveres szolgálat ellátása során a maga vagy társa, az őrzött, védett személyek - és itt jön a lényeg -, létesítmények vagy tárgyak biztonságát veszélyeztető, bárki részéről elkövetett támadás, vagy az őrzött objektumban lezárt területre történő jogellenes behatolás megakadályozására ő lőfegyver-használati jogot, sőt ha jól tudom, kötelezettséget kap.

A c) pont: katonai rendészeti szolgálatban a katona vagy polgári személy részéről a katonai rendészt ért támadás elhárítására és a jogszerű intézkedéssel szembeni tetteles ellenállás leküzdésére fegyverhasználati jogot kap a magyar katona. Amit ma nap mint nap látunk a rendőrrel ezen a gyűjtőpontnak nevezett - nem tudom, hogyan írjam körül - huzavonánál, egy jogszerű intézkedéssel való

szembeszegülésnél, a magyar katona a honvédelmi törvény szerint lőfegyverhasználati helyzetben van.

Szeretném kérdezni, hogy ebben a két esetben, mert itt Hende Csaba azt mondta, hogy a katonai rendszereket kívánják beállítani a rendőrök mellé járőrparba, katonai rendészeti tevékenységet folytatnak-e vagy nem, és ez a paragrafus vonatkozik-e rájuk vagy nem. De leginkább az a) érdekel engem, hogy az úgynevezett kerítés, amibe most már a fél kormány belebukik, mire felépül, és pontosan tudjuk, hogy nem a határon van, hanem a Magyar Köztársaság belső területén, tehát egyébként lehetne itt a Nagykörúton is, jogilag teljesen mindegy, ha ennek az őrzés-védelmi feladatát a honvédség megkapja, akkor nekem nem tudják azt mondani, hogy nem vonatkozik erre a paragrafus, hogy létesítmény vagy tárgyak biztonságát veszélyeztető, bárki részéről elkövetett támadás vagy az őrzött objektumban lezárt területre történő jogellenes behatolás esetén lőnie lehet, sőt úgy tudom, hogy a katonának lőnie kell.

ELNÖK: Ezt most megkérdezzük, kérem, hogy válaszoljanak rá.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Az 56. § a) és c) pont tekintetében, akár az 57. §-ban. Köszönöm.

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Hallgatva itt a vitát meg a különböző nézőpontokat, természetesen meglehetősen nehéz olyan választ adni erre a kérdésre, ami mindenkit kielégít.

ELNÖK: Állj, ezen nem kell erőlködni. A kérdésre tárgyyszerűen kell válaszolni, teljesen mindegy, hogy kielégít-e valakit vagy sem. Mondja meg, hogy mi a helyzet. Rossz a felvezetés.

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Igyekszem, elnök úr. A Magyar Honvédség Hvt.-ben felsorolt feladatrendszerére kiegészül egy darab új feladattal, és ezzel az egy darab új feladattal kapcsolatban ugyanolyan jogosultságai és kötelezettségei vannak a katonáknak, mint az összes többivel. Például a Szent Korona őrzésével vagy a tűzszerészeti feladatokkal, amelyekkel kapcsolatban alapvetően a fegyverhasználati jog megilleti a katonát.

Természetesen ebben a törvénymódosító javaslatban és ebben a most hatályos Hvt.-ben is van egy rakás olyan diszkrecionális vagy keretjellelű szabály, ami azért behatárolja a fegyverhasználat esetleges lehetőségét. Amit alelnök úr említett, például van ilyen szabály a katonák tekintetében is, és amit elnök úr korábban részletesen kifejtett, gyakorlatilag arról is van szó.

Itt nem arról van szó, hogy ha a katonát bevetik, akkor köteles fegyvert használni egy kerítést rongáló migránssal szemben. Nem. Fegyvertelen tömeggel szemben is tilos a fegyver használata. Abban az esetben van lehetősége fegyverhasználatra a konkrét eljárási szabályok meghatározását követően, amikor a saját vagy a társának az életét vagy testi épségét közvetlenül fenyegető veszély van. Ez most is így van. Tehát ha egy laktanyában vagy egy gyakorlótéren egy lőszerkonténer védelme érdekében szükséges, akkor használhat fegyvert a katona.

Ebből a szempontból ez az új feladat is ugyanígy kezelendő. Az természetesen kérdés, hogy a gyakorlatban, ha bármi olyasmi történik, ami már felveti a fegyverhasználat szükségességének a lehetőségét vagy talán az igényét, akkor pontosan úgy fog eljárni a katona is, mint ahogy a rendőr. Semmiféle különbség nem lesz a tekintetükben.

A rendőr fegyverhasználati joggal, ha mondjuk üldöz egy autótolvajt vagy egy kábítószert-kereskedőt, vagy valakit, aki menekül egy autóval, akkor használja a fegyverét, rálő a menekülőnek a kerekére vagy gumijára. Ha az visszalő, akkor a rendőr nyilván az élete védelme érdekében használja a megfelelő célzott módon a fegyverét.

Azért arról is érdemes egyébként beszélni, hogy mindenféle kényszerítő eszközt természetesen használhatnak az egyenruhások, most már ebben az új feladatrendszerben is, lőfegyvert se feltétlenül arra használnak, hogy az élet kioltását célozzák meg vele, hanem adott esetben a támadás elhárítására.

Általában ismert a szükségesség meg az arányosság elve. Amikor egy-egy ilyen fegyverhasználat vizsgálata folyik akár katonáknál, műveleti területen, akár a rendőrség itthoni tevékenysége során, akkor elsősorban ezt vizsgálják, az összes körülményt. És hogyha megállapítható, hogy szükséges és arányos volt ez az eszközhasználat, akkor onnantól kezdve jogszerűnek is minősül.

Természetesen ezt a kérdést sokféleképpen meg lehet közelíteni, ezért kezdtem ezzel az ezek szerint helytelen mondatommal, és nyilván sokat lehet rajta vitázni. De amit elnök úr is mondott több alkalommal, teljes mértékben alaptalannak tartom azt a feltevést egyáltalán, hogy a katona azért megy oda, hogy bárkire rálőjön. Még akkor is, hogyha esetlegesen törvényi felhatalmazása van rá. De hogyha az életét, a testi épségét közvetlenül fenyegető támadás éri, akkor legyen lehetősége megvédeni magát, kényszerítő eszközökkel vagy akár lőfegyver alkalmazásával is.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Vadai Ágnes!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt szeretném jelezni, hogy a Magyar Honvédség katonáiról sokkal jobbat feltételezek, mint a kormány képviselőiről, tehát ezt szeretném előrebocsátani. Tehát ez az utolsó mondata a kormány képviselőjének itt nem biztos, hogy helyénvaló volt.

Viszont nem teljesen világos nekem, mert Harangozó alelnök úr feltett egy kérdést, amire szerintem igennel és nemmel is lehet válaszolni. Tehát akkor a válasz az alapján, amit elmondott, az, hogy igen? Tehát igen, úgy fegyverhasználat, úgy katonai rendész, úgy objektum, igen, tehát az, amit felsorolt Harangozó alelnök úr, akkor az a Magyar Honvédségnek ebben a minőségében is így igaz lesz? Tehát azt azért tegyük itt magunk számára tisztába, hogy a Szent Korona őrzése meg mondjuk a palotaőrség ügyei azért nem vethető össze ezzel, tehát ez azért más típusú feladat, még a tűzszerkezeti feladat is más típusú feladat ebben a tekintetben.

Tehát én tudom, hogy politikailag szeretik felhozni a Szent Korona őrzését, de őszintén szólva ezzel sem értek egyet, hogy a Magyar Honvédség a Magyar Parlament épületében álldigál fegyverrel, és őrzi a Koronát, de ez már legyen az én problémám. De én akkor sem értettem ezzel egyet, szerintem ez nem a Magyar Honvédség dolga és nem helyes.

De akkor a Harangozó alelnök úr által feltett kérdésre a válasz egyértelmű igen, tehát azokból a paragrafusokból, illetve a Magyar Honvédségnek ebből az új feladatából következik az, hogy ilyen a fegyverhasználat lehetősége a Magyar Honvédség számára. Egy ilyen műveleti feladatban, és ne mondjuk azt, hogy a határon, mert a műveleti terület e tekintetben bárhol lehet, hiszen úgy írja elő a feladat. Tehát nemcsak magán a határon lehet ez a műveleti feladat, hanem máshol is.

ELNÖK: Ad absurdum Gyurcsány Ferenc Szemlőhegy utcai villája, hogyha ott a befogadott menekültek zavargásban keresnek valamiféle kiutat. (Dr. Vadai Ágnes:

Ők sokkal intelligensebbek ennél.) Gyurcsány Ferenc intelligenciáját nem próbáltam megvilágítani... *(Dr. Vadai Ágnes: Nem róla beszélek, hanem a menekültekről.)*.., hanem a befogadott menekültekről nem mindig biztos, attól függ, hogy mennyi a létszám.

Viszont komolyra fordítva a szót: amit ön forszíroz, az kitűnően alkalmas arra, hogy megtévessze az embereket, az ellenzék ezt előszeretettel alkalmazza. Egy példával világítom meg. Ha azt kérdezem meg most itt a belügyi államtitkártól vagy a rendőrfőkapitány úrtól, hogy egy rendőr szolgálat közben lelőhet-e bárkit, a szó szoros értelmében bárkit, akkor hogyha erre igennel vagy nemmel kell válaszolni, akkor erre az egyetlen lehetséges értelmes válasz az, hogy igen. Bárkit lelőhet, és elhallgatjuk azt a tényt, hogy egyébként persze, bárkit lelőhet, hogyha az éppen baltával, gépfegyverrel, hatalmas haleffel a rendőr életét veszélyezteti, és nem lehet más módon megállítani, csak akkor, hogyha lelővi, még ráadásul akkor sem eleve csak az életét oltja ki, hanem megpróbálja lövéssel megállítani. Csak a „lelőhet” a köznapi értelemben azt jelenti, hogy valakire rálő, és nem pontosan fogalmaz, persze szándékosan Vadai képviselő asszony, mert nem azt kérdezi, hogy megölhet-e bárkit, mert akkor már nem. De hogyha rálőhet-e bárkire vagy lelőhet-e bárkit, persze, bárkit lelőhet, bizonyos feltételek esetén, az más kérdés, hogy mégsem szoktak a rendőrök lövöldözni.

Tehát ha a kérdésre azt a választ akarja kierőltetni a minisztérium képviselőjétől, hogy egyébként a magyar katona rálőhet-e bárkire, akkor igen, rálőhet bárkire. Az más kérdés, hogy ez hatalmas hazugság lenne, de ez egy előszeretettel alkalmazott fordulat vagy módszer az ellenzék részéről, mert egyébként természetesen amúgy nem, mert egy csomó megszorító feltétel van, amit az előbb már ismertettünk. Egyébként Harangozó úr szándékosan nem idézte a benyújtott törvénycsomagnak azt a részét, ami arról szól, hogy a katona tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben való közreműködése micsoda, ami egyébként teljesen más, mint amikor a honvédelmi törvény 54. §-ának a további részeit nézzük.

Tehát ez egy speciális helyzet, amit ekkor kell alkalmazni, és a katona valószínűleg fogja tudni, vélelmezhetően, hogy ő most egyébként az általános hadihelyzetben tevékenykedik, vagy éppen a bevándorlás okozta válsághelyzetben tevékenykedik.

Tehát még egyszer: hiába szeretnék azt mindenképpen bebizonyítani, hogy a katonák majd kimennek a határra és ott a beáramló bevándorlóakra fognak lövöldözni fejtellenül, ez súlyos hazugság és tévedés. Nem. Kizárólag akkor - még egyszer idézem a benyújtott jogszabályt -, hogyha másképpen el nem hárítható, személy elleni, életet vagy testi épséget súlyosan veszélyeztető támadás éri. De ennek a kivételével nem irányulhat emberi élet kioltására a lőfegyver-alkalmazás, ráadásul meg van határozva, hogy egyébként alapvetően milyen eszközöket használ, olyanokat, amelyek egyébként az ember megállítására alkalmas - látom, hogy jelentkeznek, tehát ha fárasztja önöket, nyugodtan letehetik a kezüket - gumilövedék, pirotechnikai eszköz, könnygázgránát, elfogó háló, stb. De még egyszer mondom: hazugság, hamisítás, nem igaz, tévedés, stb., az a beállítás, hogy a magyar honvédek, bár lőfegyverrel látják el a szolgálatot, ott lövöldözhetnek a határon. Nem. Csak annyira, mint ahogy minden rendőr lőfegyverrel látja el a szolgálatot, de ő sem lövöldözhet össze-vissza az utcán. Amennyiben valaki ezt nem hiszi, akkor menjen oda és próbálja ki, menjen oda egy járórhöz és kezdje el szidalmazni, nem fogja lelőni, pedig lőfegyverrel látja el a szolgálatát.

Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Azért, hogy mégsem a kocsmában vagyunk, hanem a Honvédelmi bizottság ülésén, ahol azért ezt, mielőtt egy ilyen munkába belekezdek a Magyar Honvédség, talán egyszer egy egyenes válasszal kellene tisztázni.

Amit képviselőtársam, elnök úr idéz, az pont nem arról szól, amit mond. Az van ideírva, hogy az e törvényben, tehát a honvédelmi törvényben meghatározottaktól eltérő, más kényszerítő eszközt is használhat, ami nem irányulhat az emberi élet kioltására, kivéve, amit az előbb elmondott. Merthogy a honvédelmi törvény azzal kezdődik, hogy kényszerítő eszközöket úgy általában a honvédség nem alkalmaz, hanem lő. Most nem akarom szó szerint felolvasni a törvény elején lévő paragrafusokat, de főszabályként a Magyar Honvédség nem kényszerítő eszközök, pontosan azért, mert nem rendvédelmi szerv, és erre is próbáltunk rávilágítani, hogy ez nem azért a nünükénk, mert önök mondják, hanem azért, mert alapvetően a katonák nem ezt a kiképzést kapják, hogy civil lakossággal szemben intézkedjenek. Nem ezért tartjuk őket, nem ezért vannak az Alkotmányban, és nem ezért kerülnek évi iksz százmilliárd forintba, hogy ővelük civil lakosságot kezeljünk, hanem azért vannak, hogy megvédjenek minket, ha tankkal vagy akármivel jönnek - ma már azzal legkevésbé - velünk szemben, vagy ha nemzetközi misszióban részt kell venni.

Én nagyon szépen kérek egy egyértelmű választ mégiscsak, mert az elnök úr most már aztán tényleg összekeverte az egészet, az 56. § hatályban van a szeptember 15-e után bevezetett rendkívüli helyzetben vagy nincs? És a saját katonáik érdekében legyenek kedvesek már egy egyenes választ adni, mert aztán ha erre se tudnak itt választ adni, akkor hogyan várjuk el tőlük, hogy tudják, hogy mi a fegyverhasználat alapja és mi nem?

Itt, még egyszer mondom, amit elnök úr idézett, az más kényszerítő eszközökről szól, pont nem a fegyverről egyébként. De az, hogy egy rendőrnek a járőrpárból nincs ma jogosítványa egy jogszerű ellenállás esetén fegyverhasználatra, a katonának meg van, az az 56. § imént felolvasott részéből egyértelműen következik. Mármint katonai rendészeti feladatai ellátása során.

Tehát erre legyenek kedvesek egy választ adni, és nem azért, hogy keckeckdjünk, sőt tőlem zárt ülés is lehet, elnök úr, én azt szeretném tudni, hogy egyáltalán tudja-e a kormány, hogy pontosan mi a helyzet és mit csinál, és milyen feladatot fog állítani például a katonák elé, mert akkor erre csípőből tud egy választ adni nekem, mint ahogy tegnap szerettem volna megtudni, hogy hol lesznek a határon a tranzitónák, és senki nem tudta megmondani, még azt sem, hogy hol lesznek. A jövő héttől működniük kellene. Köszönöm.

ELNÖK: Most akkor kitől várja a választ? (Dr. Harangozó Tamás: A Honvédelmi Minisztériumtól.) Államtitkár úr!

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Ha elnök úr megengedi, akkor a jogi főosztályvezetőnknek átadnám a szót.

ELNÖK: Hogyne!

DR. BALOGH ANDRÁS JÓZSEF ezredes, főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Örülök neki, hogy tisztázhatunk egy pár fogalmat. Bevezetésül: a kényszerítő eszköz az a jogi nyelvben más, mint a köznyelvben, ugyanis a kényszerítő eszköz az egy halmaz, ami két - hogy úgy mondjam - bugyrot tartalmaz. A kényszerítő eszköz egyrészt a fegyverhasználat és az egyéb kényszerítő eszköz. Tehát a kényszerítő eszköz és az egyéb kényszerítő eszköz

fogalma nem ugyanaz a jogi nyelvben, legalábbis a Hvt. rendszerében, a honvédelemről szóló törvény rendszerében.

Ettől kezdve amikor arról beszélünk, hogy más kényszerítő eszköz, akkor az nem egyenlő az egyéb kényszerítő eszközzel. Tehát nem arról van szó, hogy a katona csak egyéb kényszerítő eszközöket használhat, hanem általában, teljesen a fegyverre vonatkoztatva is azt mondja, hogy nem irányulhat - a jogos védelemnek a szűkebb körétől eltekintve - az élet kioltására.

Tehát ebben az esetben nemcsak a gumibotra mondjuk, hogy nem irányulhat emberi élet kioltására, hanem a lőfegyverre is érti a szövegtervezet, hogy nem irányulhat élet kioltására.

Egyébiránt köszönöm szépen, hogy az 56. §-ból az a) pont említésre került. Én javasolnám a felvezető szöveget is összeolvasni az a) ponttal, ami három nagyon fontos meghatározást tartalmaz. Egyrészt hogy a fegyverrel ellátott szolgálat alkalmával a katona, ha más kényszerítő eszközt nem alkalmazhat - tehát ez egy feltétel -, és most nem az egyéb kényszerítő eszközről van szó. Tehát ez azt jelenti, hogy amennyiben semmi más nincsen nála, csak lőfegyver, ez már megdől a határon végzendő feladat tekintetében, hiszen lesz nála egyéb kényszerítő eszköz, illetve amennyiben ez nem vezetett eredményre, és amennyiben feltétlenül szükséges.

Tehát itt kimondja a törvény a szükségesség és arányosság elvét. A felvezető szövegben ez a három olyan kellő garancia, amely azt hiszem - legalábbis az én szakmai meglátásom szerint -, megágyaz az előbb említett a) pontnak. Tehát a szükségesség és arányosság elve fontos, illetve az, hogy ebben az esetben ez arra vonatkozik, hogy amennyiben nincs egyéb kényszerítő eszköz a katonánál.

A tervek szerint lesz egyéb kényszerítő eszköz a katonánál. *(Dr. Harangozó Tamás: Vagy az nem vezet eredményre, azért ezt ne hagyjuk ki! Tehát ez benne van a mondatban, hogy „vagy az nem vezet eredményre.”)* És ez esetben bejön a szükségesség, arányosság elve, tehát természetesen - ahogy többször elhangzott -, bár tényleg nem az én tisztem ezt meghatározni, de a jogszabálysövegből, mind a módosítóból, mind egyébként hozzáolvasandó a hatályost, ami nyilván a módosítóból nem derül ki, mert nem változik, legalábbis ami nem változik, kiolvasható az, hogy a katona kifejezetten a maga és társa védelme esetén. Nyilván nem várható egy katonától, hogy amennyiben valóban rendőrpárban szolgálna, hogy fegyver nélkül jelenjen meg. De ezt valóban, ahogy a határrendész sem használja, a törvényi keret az egy olyan fegyverhasználati keret, amely elég tág, ezt műveleti szabály szabályoz, ez kétségtelen, tehát ez egyértelmű. Amit én most tudok a bizottság előtt jelenteni, az az, hogy fontos a törvény olvasásánál az, hogy a kényszerítő eszköz nem ugyanaz, mint az egyéb kényszerítő eszköz, amely a teljes kényszerítő eszközöket, beleértve a fegyvert, nem irányulhat élet kioltására, és nagyon fontos a szükségesség, arányosság elvének a megjelenítése. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselőtársam!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Mi már csak ilyen keckeckedők vagyunk, hogyha erőszakszervezetekről van szó.

ELNÖK: Ó, jólesik ez nekünk. Ez a dolgunk.

DR. VADAI ÁGNES (független): Tudja, elnök úr, nem vagyunk olyan nagyvonalúak, hogy ilyen dolgok fölött elmenjünk, és egyébként a jogszabály adta keretben most már végérvényesen kimondhatjuk, hogy a Magyar Honvédség ezt a

hadműveletét vagy ezt a műveletét fegyverhasználattal fogja ellátni. Tehát hogy azért ezt most már mindenkinek tegyük be a fejébe.

Tehát ez az első kérdésem. Merthogy azt írja, hogy fegyverhasználati joggal, tehát fegyverhasználati joga lesz a Magyar Honvédségnek egyébként az önök által tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején történő bármilyen dologban. Tehát ez az egyik, amit szeretnék rögzíteni, és erre szeretnék kérni egy választ, hogy igen, így van, hogy a Magyar Honvédségnek fegyverhasználati joga van, egy bólintást legalább, hogy így van, hogy fegyverhasználati joggal látja el ezt a feladatot. Erre a kérdésre válaszolna? Mert abból következne a következő kérdésem, hogy mit válaszolnak.

ELNÖK: Bocsánat, azt hittem, hogy mindegyiket felteszi.

DR. VADAI ÁGNES (független): Nem, ezt szeretném először kérdezni, hogy igaz-e, hogy a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal látja el ezt a feladatot.

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Ugyanolyan jogosultságokkal látja el a feladatait, mint a hatályos szabály.

DR. VADAI ÁGNES (független): Nem ez a kérdés. Igaz-e?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Én nem vagyok politikus, ne haragudjon, képviselő asszony, belőlem ne kívánjon egy ilyen választ kicsikarni (*Dr. Harangozó Tamás: Akkor csak egy egyszerű igent.*), amit utána pedig úgy értelmeznek, ahogy önök akarnak. Ugyanolyan jogosultságokkal látja el a magyar katona ezt az új feladatát is, mint a korábbi, fegyverhasználattal ellátott vagy fegyverhasználatot lehetővé tevő feladatait. Semmi különbség nincsen.

DR. VADAI ÁGNES (független): Jó, akkor jogszabályi értelmezést szeretnék kérni, jó? Ez nem politikai értelmezés. Bárki, aki nem balliberális ellenzék ebben a teremben, értelmezze nekem, de leginkább a kormány képviselője, azt a mondatot, hogy a honvédség fegyverhasználati joggal látja el a következő feladatokat: h) a menedékjogról szóló törvény szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején közreműködés az államhatár őrzésében, az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtásában, valamint az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények elhárításában.

Tehát tényleg azt szeretném megtudni, komolyan, tehát jogászként és volt államtitkárként is azt kell mondanom, hogy nincsenek szavak arra, hogy önök nem képesek megmondani, hogy ez a mondat azt jelenti-e, hogy a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal látja el vagy fegyverhasználati jog nélkül látja el ezt a feladatát. Ez a kérdés. Erre szeretnék most választ kapni. Igen vagy nem? Fegyverhasználati joggal látja el a Magyar Honvédség azt a feladatát, amit a h) pontba betettek ide módosításként?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Ez a h) pont kiegészíti a meglévő fegyverhasználattal ellátható feladatokat, tehát hogyha arra a kérdésre kell válaszolnom, hogy ezek közé a feladatok közé újólág ezt a feladatot felvettük, akkor a válaszom az, hogy igen.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm. Szerintem nem volt olyan bonyolult azt mondani, hogy fegyverhasználati joggal. (*Dr. Dankó István: Ne*

haragudjon, de eddig nem ezt kérdezte.) De, pontosan ezt kérdeztem, hogy a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal látja-e el azt a feladatot. (Dr. Dankó István: Most kérdezi.) Jó, hagyjuk.

A következő kérdésem az lenne, hogy a kormány értelmezésében a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtása, ez mit takar egészen pontosan? Mert azt értem, hogy az államhatár őrzése, azt értem, hogy az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet, azt értem, hogy az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények, de azt most még nem értem, de ennek nyilván a tartalma előbb-utóbb ki lesz bontva, hogy a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtása. Merthogy a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal fogja ellátni ezt a feladatát. Ez egészen pontosan mit takar?

Nyilván aki kodifikált, meg államtitkári értekezleten járt, az el tudja nekem mondani, hogy ez micsoda, hogy itt lesz-e taxatív felsorolás, nyilván egyeztettek azért, hogy van-e ebben taxatív felsorolás, vagy ide bármi beletartozik?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Egyrészt a törvény erre választ ad, ha megnézzük a 7. §-t, ott fel van sorolva legalább négy olyan konkrétabb feladatkör, amit ebben a feladatrendszerben végezni kell. Plusz, ha visszalapozunk az 5. § (1) bekezdés b) pontjához, ott láthatjuk, hogy létezik egy felhatalmazás egy kormányrendeletre. Az nyilván egyrészt meghatározhatja azt is, hogy mely területekre és milyen indokkal, mennyi időre hirdeti ki a kormány ezt a fajta válsághelyzetet, de tartalmazhat olyan rendelkezéseket is, hogy milyen feladatokat kell ellátni és kinek.

Természetesen ez a feladatrendszer - most egy törvényről, ráadásul egy kétharmados törvényről beszélünk - nem jelenhet meg taxatív az utolsó szögig lebontva a normaszövegben, egyébként pedig csak olyan feladatot láthat el a Magyar Honvédség, amire eszköze, kiképzettsége, embere, felszerelése van.

DR. VADAI ÁGNES (független): Akkor az utolsó kérdésem, hogy jól értem akkor, a törvényjavaslat, amit mi nem támogatunk, és a módosító javaslatot támogatjuk, hogy vegyük ki, az taxatív felsorol négy feladatot: gépjárművet a közúton megállítani, helyszínt biztosítani, területzárást végrehajtani, illetve kényszerítő eszközt alkalmazni, személyi szabadságot korlátozó és nem korlátozó intézkedéseket tenni. Tehát ez a négy, ami taxatív felsorolódik, de a további feladatokat egyébként majd egy kormányrendelet határozza meg, amit gondolom, a HM és a BM közösen fog elkészíteni. De akkor ennek a területi hatálya nem az államhatárra korlátozódik, mert a feladatot taxatív felsorolja, hogy melyek azok a feladatok, amelyeket a Magyar Honvédség az államhatárnál lát el, annak az őrzése, a rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet, illetve az államhatár rendjére irányuló erőszakos cselekmény, de ez, amit kormányrendeletben fognak meghatározni, tehát a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtása, ez nem korlátozódik az államhatár területiségébe.

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Az, hogy a kormány ebben pontosan mit fog dönteni, az majd ki fog derülni. A kormányrendelet meg fogja határozni azt a területet, ahol a migrációs válsághelyzet kezelése szükségessé válhat. Azt gondolom, hogy ez Magyarország bármely területe lehet, bármely megyéje, bármely közigazgatási egysége adott esetben, attól függ, hogy a migrációs válsághelyzet hol okoz olyan problémát, ami már a válsághelyzet kihirdetését igényli. (Dr. Vadai Ágnes: Köszönöm.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy a vitában ez már sokszor elhangzott, hogy önök kifogásolják vagy rendkívül erősen támadják azt, hogy a Magyar Honvédség fegyverrel látja el ezt a szolgálatát, bár egyébként ugyanezt a szolgálatot a rendőrök szintén fegyverrel látják el, és a fegyverhasználati jogosultságok és szabályok a rendőrök esetén épp olyanok, mint a katonák esetén ebben az értelemben. Tehát akkor, amikor a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet van, abból, amit önök előadtak, egyetlenegy lehetséges következtetést lehet levonni, hogy önök a rendőrséget is le kívánják fegyverezni, és azt szeretnék, hogy igazából mind a katonák, mind a rendőrök ezt a szolgálatot fegyvertelenül lássák el.

Szerintem ez mind a magyar emberek biztonságát veszélyezteti (*Dr. Vadai Ágnes: Ez egy buta is vélelem, elnök úr.*), mind a rendőrök biztonságát veszélyezteti, és én azt gondolom, hogy ezért megmutatja, hogy az önök törvényértelmezése és azok a következtetések, amiket itt elmondtak, súlyosan felelőtlenek. Tényleg isteni szerencse, hogy nem önök irányítják ezt az országot, mert abból lenne csak káosz, hogyha egyébként önök ugyanolyan elvek alapján, amit most itt elmondtak, még a rendőröket is lefegyvereznék a szolgálat ellátása közben.

Szó sincs arról, teljesen világosan kiderült, hogy a rendőrök bárkit lelőhetnének egyébként az intézkedés közben. Szó sincs arról, hogy feltétel nélkül a katonák bárhogy használhatnák a lőfegyverüket. Teljesen világosan kiderült, hogy rendkívüli mértékben körülbástyázva, a honvédségi törvényben és a módosításban is világosan definiálva vannak lerögzítve azok a pontok és elvek, amit egyébként az intézkedő katonának éppúgy be kell tartani, mint az intézkedő rendőrnek.

Éppen ezért, ahogy egyébként nem lehet arra számítani, hogy az intézkedő rendőr az autópályán gyorshajtás és igazoltatás közben elkezd lövöldözni eszetlenül, éppígy a katonák esetében sem lehet arra számítani, hogy egyébként akkor, amikor a bevándorlási válsághelyzetet próbáljuk valamilyen módon kezelni, a katonák lövöldöznenek, és nem tudom, milyen tragédiára kerülne sor. Ezt szeretném rögzíteni.

Az egész csúrcsavarás arra ment ki, hogy valami olyan értelmezést lehessen adni, hogy a katonák fegyverrel, vagy nem tudom, hogyan lövöldöznek, ez égbekiáltó marhaság. Az ellenzéknek az előadásából semmi más következtetést nem lehet levonni, mint azt egyébként, hogy az ellenzék tulajdonképpen a rendőrök fegyverrel való szolgálatellátását sem támogatják - mármint a Jobbikot leszámítva -, és szívük szerint az egész bevándorlási válsághelyzet kezelése kapcsán még a rendőröket is le kellene fegyverezni. Az embernek tényleg megáll az esze. De én szeretném, hogyha mégis döntenék a módosító javaslatokról.

Tehát a 3. pontot ki támogatja? (*Szavazás.*) 1 igen. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) 7 nem. Köszönöm szépen.

A 4-es Schiffer András javaslata.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az előterjesztők nem támogatják. Ez a 4. §-t kívánja módosítani a törvényjavaslatban. Az előterjesztők nem értenek vele egyet, mert az egész felállított rendszert borítaná meg a Schiffer-féle javaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormány?

DR. DANKÓ ISTVÁN közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Senki. Akkor ki támogatja? Ez összefügg az 5-össel, tehát hogyha a 4-esről döntünk, akkor az 5-ösről is döntünk.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Az 5-öst sem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Igen, de azt nem is lehet, hogyha a 4-est nem támogatja. Ki az, aki támogatja a Schiffer-féle módosító javaslatot? *(Nincs jelzés.)* Nincs ilyen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás.

Ezzel a végére értünk a módosító indítványoknak. Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát. Megkérdezem, hogy a bizottság az elfogadott és benyújtani szándékozott módosító indítványokkal együtt lezárja-e a részletes vitát. *(Szavazás.)* 8 igen.

Megkérdezem, hogy elfogadja-e a bizottság a bizottsági jelentést? *(Szavazás.)* 7 igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 1 nem.

7 igennel, 1 nemmel a jelentés benyújtásáról is döntöttünk.

Az az egy utolsó döntés lenne, hogy állítsunk-e előadót. Az előterjesztő nem tud előadó lenni, így Ágh Péter urat javasolom előadónak állítani. Kisebbségit állítsunk-e? *(Dr. Harangozó Tamás: Igen, persze, vállalom!)* Akkor Ágh Péter a többségit, Harangozó Tamás a kisebbségi bizottsági véleményt fogja elmondani.

Igy az egész vitát lezárom.

Az ülés lezárása

Nagyon szépen megköszönöm a részvételt a kormány és az érdeklődők részéről. A következő napirendi pont előtt két perc technikai szünetet tartunk, mert zárt ülés lesz, és megkérek mindenkit, hogy aki a zárt ülésen nem jogosult részt venni, hogy hagyja el a termet.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 35 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlászky Éva